POLITIIDRÆT

Dansk Politiidrætsforbund nr. 7 • 2016

Nordiske politimesterskaber i skydning - stor dansk medaljetriumf

Danske politimesterskaber i 7 mand/kvinde fodbold

ISSN
Trykt udgave: 0906-9151
Online udgave: 2446-1032

Stiftet 1. august 1946
48. årgang

Medlem af
Dansk Firmaidrætsforbund
Hjemmeside: www.dfif.dk

Ansvarlig udgiver
Dansk Politiidrætsforbund
v/ formand Mogens Lauridsen

Ansvarshavende redaktør
Robert Hansen
Sydøstjyllands Politi, Fredericia
Nørre Voldgade 22, 7000 Fredericia,
Tlf. 2632 2408
E-mail: politiidraet@gmail.com

Forbundets adresse
Dansk Politiidrætsforbund
Politigården, stuen, fag 29, 1567 København V
Tlf. 3521 9271
E-mail: info@politisport.dk

Hjemmeside
www.politisport.dk

Layout
FL Reklame

Tryk
Scanprint A/S Horsens

Annonceekspedition
Politiidræt
Agerbakken 21, 8362 Hørning
Tlf. 8793 3786
E-mail: info@politiinfo.dk

Forside
Anne Mai Thorsted Madsen ved de nordiske politimesterskaber i skydning i Tallin.

Foto: Gunnar Andersen, DPIF.

Deadline/Udgivelse

8/16
Deadline for indl. af stof: 4. november 2016
Udgivelse 14. december 2016

Ret til ændringer forbeholdes.

INDHOLD

Politiidræt

Leder 5

Nordiske politimesterskaber i skydning i Tallinn. 6
Estisk politichef rystet 8

Nordsjælland open i golf 12

Og solen skinnede i Sorø 16

Danske politimesterskaber i maraton 20

Dansk politimesterskab i 7-mands fodbold bød
på en maraton finale og flere seværdige kampe 22
En dejlig, hyggelig og social fodbolddag. 24

Copenhagen half marathon. 26

PI-Nyt

Ultra tour des 4 Massifs 30

Gentlemen - start your engines - Race is living! 38

Stor deltagelse af PI-København ved verdens
største motionsløb 42

Badmintonafdelingen:
Det gode og det dårlige 47

Cykelafdelingen:
Heino cup - afdeling 4 og 5 + klubmesterskab 49

Golfafdelingen:
En uopdaget golfbane 53

Orienteringsafdelingen:
...bliver i østkredsens 4. division i 2017 54
Pokalløbet i Ganløse Ore 56

Motionsafdelingen:
Augustløbet 61

Sejlsports- og Kajakafdelingen:
Sommersæsonen er slut og vintersæsonen er startet 62

Skytteafdelingen:
Klubmesterskab 64

Formand
Mogens Norup Lauridsen

Næstformand
Gunnar Andersen

Kasserer
Ole K. Jacobsen

Mogens Norup Lauridsen
Formand

Norden står stærkt i europæisk politiidræt

Ved en nylig afholdt USPE kongres i Berlin blev de nordiske landes betydning for den europæiske politiidræt tydeligt understreget. Hæderen for den bedste mandlige idrætspræstation i 2014 og 2015 tilfaldt Daniel Fynsk fra PI København for hans flotte guldmedalje i single bordtennis og en næsten lige så flot præstation i holdturneringen, hvor det danske hold bestående af Daniel, Morten Edelbo og Henrik Laxby fik en flot bronze medalje. Daniel, hans kone Natasja og deres søde lille datter Ida på 7 mdr. var inviteret med til kongressen, hvor Daniel fik overrakt den flotte hædersbevisning, et stort øjeblik for dansk politiidræt. Selve kongressen var noget præget af de svære forhold som mange politistyrker i Europa er udsat for i øjeblikket, hvilket blandt andet gør det sværere at finde arrangørlande til de forskellige sportsaktiviteter. Det engelske politiidrætsforbund fremsatte traditionen tro et forslag om, at europæiske politimesterskaber fremover ikke kun skulle være forbeholdt politifolk, men at det også skulle være muligt for øvrige ansatte i de respektive politiorganisationer. Helt traditionelt blev forslaget nedstemt, da der fortsat er et flertal der mener, at det der gør politiidrætten til noget specielt, både i forhold til de mange internationale organisationer der støtter os, men også ideen med, at politifolk får en mulighed for at mødes, på tværs af nationaliteter og sprog, er jo netop det faktum, at alle har en fælles reference fordi de er politifolk.

Der var en række valghandlinger på kongressen, og de umiddelbart vigtigste var, at præsidenten Luc Smeyers blev genvalgt for endnu en periode på 4 år. Luc har gjort det fantastisk godt som præsident, så det valg kan vi kun være tilfredse med. Næstformanden i Dansk Politiidrætsforbund, Gunnar Andersen blev, i konkurrence med 2 andre kandidater, med et stort stemmeflertal valgt til vicepræsident for de næste 4 år. Rigtig flot gået af Gunnar, som har ydet en kæmpe indsats for politiidrætten på nationalt og internationalt plan igennem rigtig mange år, så det var fuldt fortjent. Vores kasserer og generalsekretær Ole Kjær Jacobsen blev genvalgt for 4 år til teknisk komité med ansvar for fodbold og håndbold, og igen med klart det højeste stemmetal, så også godt gået af Ole. Endelig blev formanden for det finske politiidrætsforbund valgt ind i USPE's hovedbestyrelse (EC), så Norden er nu stærkt repræsenteret i den europæiske politiidræt, hvilket jeg er sikker på vil bidrage til en fortsat positiv udvikling i USPE.

Alt i alt en fantastisk weekend i Berlin, som blev afsluttet på Berlins Olympiske Stadion, hvilket i sig selv var en stor oplevelse at se det flotte stadion, og se hvordan den gamle arkitektur fra trediverne på fornem vis spillede sammen med den modernisering, der var sket i forbindelse med VM i Tyskland i 2006.

Med sportslig hilsen

Mogens N. Lauridsen
Formand

Børge Bladsgaards sidste mesterskab inden pensionen

Jan kontrollere aftrækkeren på debutanten Gittes pistol

Anne Mai Thorsted Madsen under skydning

Ricky er tilfreds med skydningen

Nordiske Politimesterskaber i skydning i Tallinn, Estland

Tekst og fotos Gunnar Andersen, næstformand DPIF

Danmark stillede til start ved dette års Nordiske Mesterskab i skydning med en 11-mands trup bestående af 6 mandlige og 5 kvindelige skytter, der skulle forsøge at leve op til det seneste mesterskabsresultat ved mesterskaberne i Danmark i 2013. 2 debutanter – Anne Mai Madsen og Gitte Pedersen - havde fundet nåde for UKs øjne, så det skulle blive spændende at se, hvad det danske hold kunne præstere.

Danmark har jo historisk triumferet på disse kanter, hvor mesterskaberne blev afholdt. Helt tilbage i 1219, hvor den danske konge Valdemar den 2. ville kristne esterne og tog på korstog dertil. Det var esterne ikke enige med den danske konge i, og det resulterede i et større slag den 15. Juni 1219 ved Lyndanisse, hvor den danske konge triumferede og hvor flaget med det rød-hvide kors som bekendt faldt ned fra himlen, og siden blev gjort til Dannebrog. Det er også fra den tid, at Tallinns våbenskjold med de 3 blå løver på gylden baggrund stammer, da våbenskjoldet var Kong Valdemars våbenskjold.

Nordisk Politiidrætsforbunds skriver også videre på deres historie ved disse mesterskaber, der jo rækker tilbage til stiftelsen i 1969. Estland skulle som det nyeste medlem for første gang arrangere Nordiske Politimesterskaber. Estland havde ved optagelsen i Nordisk Politiidrætsforbund ved kongressen i Finland i 2015 spurgt, om de kunne arrangere et mesterskab i den nærmeste fremtid, hvor valget så faldt på skydningen som et af de mesterskaber, hvori de også selv afholder nationale mesterskaber.

Estland afholder desuden nationale mesterskaber i indendørs fodbold, skiløb, volleyball, tjenestepistol, mountainbike, badminton, atletik, crossløb, ppc og pap skydning, orientering og basketball, så på idrætsfronten er det et aktivt forbund.

Estland er et lille land – også i nordisk sammenhæng – med lidt over 1,3 millioner indbyggere og Tallinn som hovedstad med ca. 400.000 indbyggere. Sproget er tæt knyttet til finsk modsat de 2 øvrige baltiske lande Letland og Litauen, der tilhører en baltisk sprogstamme. Tallinn er som by og hovedstad bestemt et besøg værd. Den gamle bydel er optaget på UNESCOs verdensarvsliste i 1997, hvilket er fuldt fortjent. Omkranset i store dele af en gammel bymur og resterne af en bord og ingen asfalterede veje – kun brosten. Meget hyggelig og intim bymidte, hvor vi fik fortalt, at der gennem hele sommeren er musikoptræden. På dagen, hvor vi kom forbi, spillede et russisk band moderne russisk folkemusik.

At byen også er populær blandt Estlands nyrige, fik vi et vidnesbyrd om – dels ved at konstatere at bilparken bestemt er i nyere og vestlig stil, og dels via en estisk ældre herre – pensioneret ingeniør, der brugte noget af sin fritid som guide og som fortalte, at bymidten var blevet meget dyr at bo i og svært fremkommelig med de mange biler. Desuden var der ifølge ham, aldrig rigtigt ro i byen på grund af mange musikarrangementer. Der var også mange byggerier i gang, hvilket havde sammenhæng med, at Estland overtager formandskabet i EU pr. 1. juli 2017 – et halvt år før tiden, da England jo som bekendt meldte sig ud af den rækkefølge.

Om selve skydemesterskaberne er der beskrevet andetsteds i bladet, men Estlands Politiidrætsforbund havde dog op til mesterskaberne været noget nervøse – dels fordi det var deres første mesterskab, og desuden fordi de var nervøse for om standarden på deres skydeanlæg var af tilstrækkelig høj kvalitet. Vores egen skydeudvalgsformand Jan Poulsen har i planlægningsfasen bistået esterne med råd, dåd og vejledning i forening med Tapio Kajan fra Finland.

Efter at have taget anlægget i øjesyn og efter den første dags skydninger, så var der dog enighed om, at den bekymring mere var et udtryk for en forsigtig tilgang til et traditionsrigt mesterskab i blandt nordiske politifolk. Der var under hele skydemesterskabet et meget fint, afslappet og særdeles kompetent nærvær på skydebanen, hvor tidsplanen holdt, og hvor alle skydningerne blev afviklet præcist og med mange hjælpere.

Afslutningen i hotellets restaurant var også i en afslappet atmosfære, omend der kom lidt malurt i bægeret i form af at den estiske generalsekretær Maili Arro, der bekendtgjorde, at hun holdt en pause fra jobbet som generalsekretær af jobmæssige årsager, hvilket vi i de nordiske lande beklager. Maili har om nogen andel i, at Estland tilnærmede sig Norden og søgte optagelse i Nordisk Politiidrætsforbund, og det var tydeligt, da hun bekendtgjorde denne nyhed, at hun var endog særdeles afholdt af de estiske politiidrætsfolk.

Tak til Estlands Politiidrætsforbund for et fint Nordisk Politimesterskab i skydning og tak til Maili Arro for godt samarbejde i årenes løb.

Estisk politichef rystet

"Dansk politi var i år for første gang i Estland for at deltage i landets første nordiske politimesterskab i skydning. Formentlig en oplevelse, som estisk politi, og ikke mindst deres politichef ikke glemmer lige med det første. Ikke alene tog danskerne godt for sig af medaljerne, men landets politichef glemmer formentlig heller ikke den fysiske nærkontakt, han blev udsat for af en dansk politimand. Læs i John Cramers artikel mere om medaljehøsten og Ricky Winthers livtag med en politichef".

Af John Cramer, DPIF skydeudvalg
Fotos Gunnar Andersen, DPIF

Den 15. september 2016 drog en samlet trup bestående af Gunnar Andersen (næstformand for DPIF forretningsudvalg), Villy Olesen (dommer i skydning), skytterne Gitte Elise Pedersen og Vivian Bang fra Nordsjælland, Ranna Chouceir, Keld Boisen og Jan Poulsen (der også er formand for DPIF skydeudvalg) fra Østjylland/RPCH, Anne Seierø og Hans Christian Laubel (HC) fra København/RPCH, Anne Mai Madsen, Ricky Winther og Børge B. Jensen (også fra DPIF skydeudvalg) fra Sydøstjylland, Gert Østergaard fra Midt- og Vestjylland samt forfatteren, fra Københavns Lufthavn mod Estlands hovedstad Tallin, for at deltage i Nordiske Politimesterskaber (NM) i skydning 2016. Estland deltog for første gang i nordisk regi, og fik efter eget prisværdigt ønske fornøjelsen af at være arrangør ved dette deres første NM.

I Tallins lufthavn blev vi modtaget af generalsekretæren for det Estiske Politi Idrætsforbund, Maili Arro, og derpå i bus og personbiler kørt direkte til skydeanlægget et stenkast udenfor byen. Der blev en kort mulighed for at træne, ligesom våben og øvrigt udstyr fik lov at overnatte på stedet. Derpå blev den traditionelle åbningsceremoni afviklet til akkompagnement af et estisk politiorkester og under ledelse af chefen for den estiske politi og grænsevagt afdeling, Elmer Vaher. Efter en munter åbningstale, hvor Esternes glæde over at kunne deltage i nordisk regi tydeligt skinnede igennem, blev der foretaget flaghejsning, hvorpå turen gik til vores logi på hotel Dzingel i byens udkant. For skytternes vedkommende bød resten af dagen på afslapning og forberedelse til følgende dags konkurrencer, mens aftenen for de øvrige bød på møde om de tekniske detaljer omkring mesterskabets afvikling.

Frokost nydes på skydebanen

Hyggelig stemning

Jans paradedisciplin i silhuetskydning

Fredag blev indledt med en konkurrence helt udenfor program, idet de fysiske rammer om hotellets morgenbuffet viste sig at være en kende utilstrækkelige. Foruden det forholdsvis store sportslige rykind, var et større asiatisk rejseselskab også fast besluttet på at indtage morgenmad på samme tid. Noget der godt kunne give både sved på panden og let forhøjet puls hos enkelte, mig selv inklusive. For det viste sig at være en anelse udfordrende at forsøge at balancere en tallerken med røræg, bagte bønner og bacon samt det for mig obligatoriske glas appelsinjuice (husk altid frugt...) sikkert igennem en levende hinderbahn, der tydeligvis havde en anden opfattelse af køkultur end jeg var vant til hjemmefra. Da jeg igen var tilbage i sikker havn ved spisebordet, viste maden sig til gengæld at være god og, forudsat man ellers kunne kæmpe sig frem til den, også rigelig. Og jeg, for min del, er helt sikker på, at det en iltert udseende ældre asiatiske dame meget højt og hurtigt sagde, da hun ganske uden at bede om det fik del i mine bagte bønner, var helt igennem venligt ment!

Efter således at være varmet op ved morgenbuffeten, bød mesterskabets førstedag på disciplinen luftpistol for herrer, hvor Danmark deltog med Jan, HC og Ricky. Herrerne lagde stærkt ud, idet Ricky løb med sølvet, HC med bronze og holdet som helhed sikrede Danmark mesterskabets første guldmedalje. Således godt fra start fulgte kvindernes konkurrence på luftpistol, hvor Anne, Vivian og Gitte som hold sikrede Danmark dagens anden guldmedalje.

Riffelskytternes konkurrencer i luftriffel var tæt på at blive aflyst, da der kun var tilmeldt 2 af de krævede minimum 3 deltagende nationer. Da dette blev de danske riffelskytter bekendt, sprang Anne Mai og Gert til og deltog, fuldstændigt uforberedte og med en lånt riffel fremskaffet til lejligheden, således disciplinerne alligevel kunne gennemføres. Det var på den baggrund ikke overraskende, at hverken Anne Mai eller Gert kunne hamle op med de suverænt skydende norske riffelskytter, der så til gengæld kun fik chancen for at vinde, fordi Anne Mai og Gert sprang til i sidste øjeblik. Stor cadeau til både Anne Mai op Gert for sportsånd og gå-på mod, der sikrede gennemførelse af discipliner, der ellers ville være udgået.

I disciplinen 25m centerfire (Grovpistol) for herrer, hvor Danmark stillede med Keld, Ricky, og Børge, kæmpede sidstnævnte en ulige kamp med pistolen, der insisterede på at lave funktionsfejl efter hvert 3. skud. Dette uagtet havde Børge overskud til at tælle med i sine træffere, og da han mente at have skudt

Her faldt Dannebrog ned

Sheriffen holdt øje med aktiviteterne på skydebanen

Borgafsnit

Se flere resultater på **www.politisport.dk**

4 point mere, end han blev tilskrevet, måtte vores medbragte dommer Villy træde til. Efter kontrol af skiverne blev Børge helt korrekt tilskrevet yderligere 4 point, hvilket bragte ham på pointlighed med Ricky og Lehtpuu fra Finland, og dermed op på en foreløbig delt 2. plads. Da Keld på fornem vis løb med guldet, skulle sølv og bronze fordeles via en shootoff, hvor skytterne med samme antal point, på samme tid, skulle skyde ekstra duelserier indtil der var pointforskel. Det blev kun til en serie, idet esteren Lehtpuu sikrede sig sølvmedaljen med 48 point, Ricky vandt bronze med 44 point, medens Børge trak det korteste strå med 41 point og endte derfor på den utaknemmelige fjerdeplads. Samlet blev det danske hold en flot nummer 1, og vi blev dermed to gange guld og en bronze medalje rigere.

Herrernes 25m rapid fire (silhuet pistol) bød også på ekstra pulsslag for nogle enkelte deltagere. Denne disciplin afsluttes med en såkaldt "Finale". Det betyder at de seks bedst placerede skytter skal skyde nogle serier – 5 skud på 5 mål på 4 sekunder. Den skytte, der efter hver serie skyder dårligst sorteres fra, indtil der kun er vinderen tilbage. Da der kun resterede Jan, Keld, Salo fra Finland og Voronin fra Estland, fik Keld en funktionsfejl og nåede til sin store ærgrelse at se medaljechancen forsvinde. Men da Voronin heldigvis, og ganske ufrivilligt, viste sig solidarisk ved at skyde forbi alle sine mål, havde han og Keld lige "mange" træffere, hvorfor Keld fik en chance mere, da han og Voronin derfor skulle skyde en ekstra serie, der skulle afgøre bronzemedaljen. Den chance lod Keld ikke gå til spilde, og han sikrede sig bronzemedaljen med en flot serie. Derefter satte Jan kronen på værket ved på fornemste vis at løbe med guldet for næsen af en ellers godt skydende finne. Yderligere en guld- og en bronzemedalje til Danmark.

Det bliver desværre for omfattende at gennemgå samtlige NM discipliner og resultater (der i øvrigt kan findes på DPIF hjemmeside under fanebladet "aktivitetskalender") i denne beretning. Men samlet set stillede Danmark med et stærkt skydende hold, hvilket også tydeligt sås i løbet af søndages afslutningsfest. Igen var det den estiske politichef Elmer Vaher, der forestod medaljeoverrækkelsen. Det gjorde han endnu engang i afslappet og humoristisk stil, hvilket åbenbart smittede af på Ricky. Han besluttede sig i hvert fald for, at et almindeligt håndtryk var utilstrækkeligt, og tildelte i stedet en ganske uforberedt politichef noget, der mest mindede om en kombination af oldnordisk brydergreb og et salsatrin, efterfulgt af en kort hjertelig rystetur. Hvorvidt Vaher opfattede det som en særlig dansk skik, som høflighed bød ham at følge op på, er ikke til at sige. Men han tog oplevelsen i stiv arm, og da Keld kort efter skulle modtage sin medalje, var håndtrykket allerede byttet ud med den estiske udgave at et "Ricky-greb". Bliver spændende at se om det breder sig, og om Esterne i så fald, ligesom vi andre, der har kendt Ricky længe, lærer aldrig at hilse på ham mens vi har et glas i hånden.

En festlig afslutning på et Nordisk Politimesterskab, der blandt de erfarne danske deltagere blev beskrevet som både godt tilrettelagt og professionelt gennemført. En fornem entre i de Nordiske Politimesterskaber som Estland kan være både tilfredse med og stolte af. Og så gjorde det jo heller ikke oplevelsen dårligere, at et godt skydende dansk hold kunne vende hjem med ikke mindre end 7 guldmedaljer, 3 sølvmedaljer og 6 bronzemedaljer. Rigtig godt gået!

Nordsjælland open i golf

Af Johnny Enevoldsen , Nordsjællands PI
Fotos Henrik Søby og Hans Bæk Nielsen

59 spillere fra nær og fjern, mest nær, var i år mødt op til Nordsjælland Open i golf, der blev spillet på Fre-densborg Golf Clubs smukke golfbane, der er anlagt i udkanten af Fredensborg by. Fredensborg huser både Fredensborg Slot, slotsparken og Esrum Sø og har desuden en gågade. Fredensborg Slot giver byen et royalt snit, der gør byen til noget særligt, når der en gang om året bydes velkommen til dronningen og hendes familie, når de flytter ind på Fredensborg Slot for sommeren.

Slottet, oprindeligt kaldet Østrupgård, senere Fredensborg Slot, der blev erhvervet af kronen omkring 1560, danner nu ofte ramme om store begivenheder i den kongelige familie. Her holdes blandt andet bryllupsfester, sølvbryllupsfester og fødselsdagsfester. Her modtages statsoverhoveder fra alverdens lande på officielt besøg, og her afleverer andre landes ambassadører deres akkreditiver til Dronningen. Ved statsbesøg er der tradition for, at det besøgende statsoverhoved med en diamant skriver sit navnetræk på en af slottets glasruder.

Fredensborg Golf Clubs bane blev indviet den 12. september 1992 og blev tegnet af Rolf Henning-Jensen. Den er anlagt på tidligere landbrugsjord med et areal på 60 hektar, svarende til 75 fodboldbaner. Rundt omkring på banen kan man stadig se nogle af de oprindelige træer. Der er siden indvielsen i 1992 også plantet mange træer og buske, så samlet set fremstår banen med stor variation i naturen.

Der ses også flere søer og gennem banen løber Asminderødgrøften, som foruden regnvand fra banen bl.a. afvander Kratbjerg industri og kommunens vejvand. Grøften bugter sig smukt i landskabet og ses på flere huller, hvor den udfordrer både drives og indspil til greens. Den tidligere landbrugsjord er stadig god grobund for kløver, hvilket golfspillere på banen kan bemærke. Det er også kendt, at der i forsommeren vokser en heftig rough op, som man bør holde sig fra med sine golfbolde. Roughen slås én gang om året, midt på sommeren.

Blandt klubbens æresmedlemmer har man bl.a. Kronprinsparret H.K.H. Kronprins Frederik og H.K.H. Kronprinsesse Mary, samt de professionelle golfspillere Iben Tinning, Anders Hansen og Søren Kjeldsen.

Dagen startede traditionelt med registrering og morgenmad. Johnny Enevoldsen bød deltagerne velkommen og bad deltagerne om at stille op til fællesfotografering. Alle stillede op, og alle var glade på denne utroligt smukke efterårsmorgen, hvor

vejrguderne havde sørget for de bedste vejrlige betingelser med høj sol og næsten ingen vind. Banepersonalet havde sørget for en veltrimmet bane, som stod utroligt smukt tidligt på morgenen med en let tåge liggende som en dyne hen over banen, samtidig med at solen stille og roligt overtog scenen og brændte tågen af.

Der var lagt op til, at der skulle spilles i 3 rækker, 2 herrerækker A og B, og 1 damerække. Men efterhånden som tilmeldingerne løb ind kunne det konstateres, at der kun var 10 spillere i herrerække A, som var for spillere med handicp 18 og opefter, og 39 spillere i herrerække B. Det tog jeg som udtryk for at herrespillerne, der for manges vedkommende var gengangere i matchen, var blevet bedre. Der var 10 tilmeldte damer, så det endte med 2 rækker, mixed herrer og damer.

Der var ud over matchen også indlagt 2 konkurrencer, tættest på flaget – 1. slag fra teested - på banens 5 par-3 huller og en holdmatch.

Af banens flotte huller vil jeg fremhæve nogle enkelte af dem.

Hul 7 er et par 5 hul og er banens 9. sværeste hul. Der er 426 meter fra rød og 476 meter fra gul teested til hullet. Udspillet kræver et rimeligt drive på over 160 meter i carry – uden at røre jorden - måske for nogle ikke en af de store udfordringer, men mentalt giver den slags grøfter ofte problemer, idet man tænker "ikke ned i grøften", hvilket så ofte sker. Den videre vej frem til hullet har ikke de store udfordringer, men når jeg fremhæver dette hul, så skyldes det, at man som baggrund har den arkitektonisk værdifulde bebyggelse Bakkedraget, bygget i 1960'erne med Jørn Utzon som arkitekt, et rigtigt smukt og unikt byggeri. Nå ja, så er der lige greenen, der består af flere niveauer, der samtidig er meget ondulerede – med små buler og dale. Den green er godt nok meget svær at læse.

Hul 12 er et par 4 hul og er banens 4. sværeste hul. Der er 287 meter fra rød og 389 meter fra gul teested til hullet. Dette hul er nok det hul, hvor man på grund af mentale forestillinger om at alt kan gå galt, ender med slå sit drive i vandet. Ikke nok med at man står på en platform med kunstgræs som underlag ved udslaget, så står man også inde i en skov, hvor man dels skal slå hen over en 50 meter lang sø og dels skal slå lige gennem den tunnel, der er gennem skoven. Og så skal man derudover sørge for at holde sig i venstre side af fairway, og til sidst sørge for ikke at slå ned i søen til venstre for green. Der er godt nok meget vand i spil.

Hul 15 er et par 5 hul og er banens 2. sværeste hul. Der er 393 meter fra rød og 476 meter fra gul teested til huller. Dette hul har også en mental udfordring, idet man først skal slå hen over en ca. 75 meter lang hazard med højt græs og siv og samtidig sørge for at bolden lander i højre side af fairway for at komme til at ligge godt til næste slag, der skal slås gennem åbningen i et træbevoksning 255 meter fra teestedet. Det er godt nok ikke nemt.

RESULTATER

Række A

1. **Anders Stokholm, PI København, handicap 7,0, 39 point**
2. Jesper Lauenborg Bangsgaard, PI København, handicap 11,5, 37 point
3. Kim Lund, Frederikssund PI, handicap 14.9, 37 point

Række B

1. **Lasse Lilja Vilhelmsen PI København, handicap 18.3, 39 point**
2. Leif Marseen, PI København, handicap 15,5, 37 point
3. Martin Spindler, Vestegnen PI, handicap 17.4, 37 point

Vinder af Nordsjælland Open i golf 2016 blev Anders Stokholm med 39 stablefordpoint. Anders blev i kraft af et lavere handicap end Lasse Lilja Vilhelmsen udråbt som vinder. Et stort tillykke til Anders, der også vandt Nordsjælland Open i 2011.

KONKURRENCE - TÆTTEST FLAGET

Hul 2 (Rød: 154 meter – Gul: 172 meter)

1. **Jesper Lauenborg Bangsgaard, PI København, handicap 11,5 – 4,62 meter**
2. Bent Andersen, Helsingør PI, handicap 6,4 – 4,76 meter

Hul 4 (Rød: 102 meter – Gul: 125 meter)

1. **Flemming Hansen, Helsingør PI, handicap 6,6 – 2,50 meter**
2. Mette Vinek, gæst, handicap 8,1 – 5,10 meter
3. Kim Lund Frederikssund PI, handicap 14.9 – 11,50 meter

Hul 8 (Rød: 112 meter – Gul: 140 meter)

1. **Leif Marseen, PI København, handicap 15,5 – 2,26 meter**

Hul 11 (Rød: 134 meter – Gul: 169 meter)

1. **Jytte Strand, gæst, handicap 21,6 – 5,51 meter**
2. Micky Soepraptojo, Vestegnen PI, handicap 10,0 – 5,89 meter

Hul 14 (Rød: 143 meter – Gul: 197 meter)

1. **Flemming Hansen, Helsingør PI, handicap 6,6 – 1,92 meter**
2. Kent Henneberg, Slagelse PI handicap 12,1 – 4,57 meter
3. Brian Albrektsen, Helsingør PI, handicap 13,8 – 10,43 meter

Se også resultater på **www.politisport.dk**

HOLDMATCH

Hold 6 gennemsnit på 32,5 point

Niels Bøgh Jensen, Helsingør PI, handicap 6,4 – 31 point
Micky Soepraptojo, Vestegnen PI, handicap 10,0 – 36 point
Mogens Bils, gæst, handicap 15,3 – 32 point
Lena Dahl, PI København, handicap 18,3 – 31 point

Et stort tillykke til alle vindere.

Det flotte vejr fortsatte hele matchen igennem så derfor blev frokosten indtaget og præmieoverrrækkelsen gennemført på restaurantens hyggelige terrasse.

Der skal herigennem bringes en stor tak til DPIF, der via programpenge gjorde det muligt at arrangere matchen. Der skal bringes en stor tak til Skats golfklub, der hvert år sponsorerer præmierne til tættest på flaget, en stor tak til Fredensborg Golf Club, klubbens restaurant og ikke mindst til banefolkene, der sørgede for en virkelig flot og veltrimmet bane.

Vi ses til Nordsjælland Open i 2017, der forventes afholdt den 15. september 2017 på en endnu ikke valgt bane i Nordsjælland.

Og solen skinnede i Sorø

Se resultater på
www.politisport.dk

Tekst og fotos Peter Wihan, DPIF.

20. september skete der noget uventet, som ikke gik deltagernes næse forbi, ved årets Antvorskovløb på stævnepladsen på skolevej 4 i Sorø. Solen skinnede! Efter mange år med ualmindeligt dårligt vejr og deraf også nogle sjove oplevelser, kunne arrangørgruppen med vantro se til, mens solen tittede frem i skydækket. Der havde godt nok været en meget kort regnbyge kl. 09.00, men intet i forhold til f.eks. skybruddet ved løbet i 2014 i Korsør.

Dejligt! Alt var klappet og klart og måske mere klart end nogensinde før. Stævneledelsen havde i hvert fald overskud til hyggesnak og en god modtagelse af de 35 mand, der stod på deltagerlisten. Erfaring rigere, efter flere stressende løb, var alt gjort lidt nemmere i år, så der var ro på, og deltagerne blev sendt fint afsted ud på deres respektive ruter. Helle Wihan og Jacob Raft stod i starten og fik som altid sendt alle sikkert afsted, mens undertegnede for 2. år i træk selv stod for tidstagningen.

Sorøhallen havde som altid velvilligt lagt omklædningsfaciliteter til, og deres cafeteria stod klar med varm bespisning til de forventede våde og kolde deltagere. Men, men, men! – Nu skinnede solen jo mod forventning, what to do!? Nej! Det var jo bare dejligt og løbet blev afviklet i dejlig ro og mag. Solen gjorde, at der rigtigt var tid til at snakke med hinanden på stævnepladsen både før og efter løbet. Der var i dagens anledning 4 ruter klar, da 2 baner var udgået pga. for få deltagere.
Generelt var folk meget tilfredse med banerne og havde efterfølgende haft en god tur i skoven, men undertegnede måtte alligevel stå skoleret for en af løbets mest erfarne herre, Kurt Petersen fra Assens. En post havde drillet, og det havde kostet ekstra sved på panden i skoven. Sådan noget går ikke ubemærket hen, når der skal evalueres på dagens strabadser.

Alle kender dog stort set alle til disse stævner, så vi kunne heldigvis grine af det og håne med et glimt i øjet, og jeg er sikker på, at jeg ikke har hørt det sidste til den "gemte" post. Efter at alle igen var i mål, blev der badet i Sorøhallen og snart kunne der indtages lækker chili con carne. Præmierne skulle også lige fordeles, og der »

var ikke mange overraskelser der. Dog var der besøg fra militæret ved en enkelt mand fra Skrydstrup, som bestemt godt kunne følge med, og han tog en 2. plads på bane 2. Det er jo bare super, at vi kan begynde at samarbejde lidt på tværs af vores professioner og idrætsgrene.

Som noget lidt nyt, havde der også været tid til at se os lidt om efter en sponsor. Slagelse Vinkompagni havde venligt stillet vin til rådighed til 1. pladserne. Også Torsten Boe Larsen fra Odense PI. fik sig en sponsorflaske fra Vinkompagniet for fightervilje, da han løb i mål med hele hovedet smurt ind i blod fra en flænge i hovedbunden. Slutteligt var det blot at sige på gensyn og farvel for denne gang. Endnu et løb var vel overstået, og da posterne skulle bruges igen samme aften, var der ro på med hensyn til at rydde op i skoven.

Kristian og Paw fra Fyns PI

To af de nordjyske løbere, Thomas og Jesper

Danske politimesterskaber i

Af Kristian Dyrehauge, Fyns Politi Idrætsforening
Fotos Bjarne Rasmussen, Fyns Politi Idrætsforening

Så kom dagen, søndag den 2. oktober, som vi alle havde trænet målrettet frem imod. Nogle mere end andre og nogle mod en konkret tid, andre for at gennemfører og kæmpe kampen med sig selv og tidligere personlige rekorder. Jeg havde selv fulgt vejrudsigten intenst i ugen op til, og det lovede ikke godt de første par dage. Heldigvis var det helt perfekt på dagen. En smule overskyet og mellem 13-15 grader med en let frisk vind. Et par byger sneg sig ind under løbet, men så blev man da lidt frisk af det.

18 deltagere havde tilmeldt sig under DPIF via HCA Maratons hjemmeside. Ikke det store antal som vi havde håbet på, men trods alt nok til, at der var holdkonkurrence imellem Nordjylland, Fyn og København, og så var der 3 kvinder, således det også kunne blive til et officielt DPM for dem. Desværre meldte to løbere fra få dage før pga. skader, og tallet var så reduceret til 16. Desværre betød afbuddene også, at der nu kun var to hold tilbage, Fyn og Nordjylland, og kun 2 kvinder.

Løbet blev skudt i gang kl. 10 med 16 startende politier. Løbet foregik sammen med halvmaraton for mænd og det officielle Danmarksmesterskab i Maraton, så der var mange folk på ruten i første omgang. Tilskuerne skulle man nogle gange kigge langt efter, men de som havde fundet vej ud til ruten heppede flot, nogle mere end andre. Der var rig mulighed for at få provianteret undervejs, da der var vand og energi depoter for hver 2.5 km.

Ingen politier var i nærheden af den officielle danske mester, som blev Jesper Faurschou i tiden 2.19.58. Titlen som hurtigste politier og dermed nr. 1 i DPM blev Martin Gravesen fra Bornholms P.I i tiden 2.48.24. Nr. 2 blev Flemming Christiansen fra Hillerød P.I, Nordsjælland i tiden 3.07.43 og nr. 3 blev Peder Rønholt i tiden 3.08.34 fra Københavns P.I. Hurtigste kvinde i DPM blev Rikke Ræbild Poulsen fra Vejle P.I, Sydøstjylland i tiden 3.50.42.

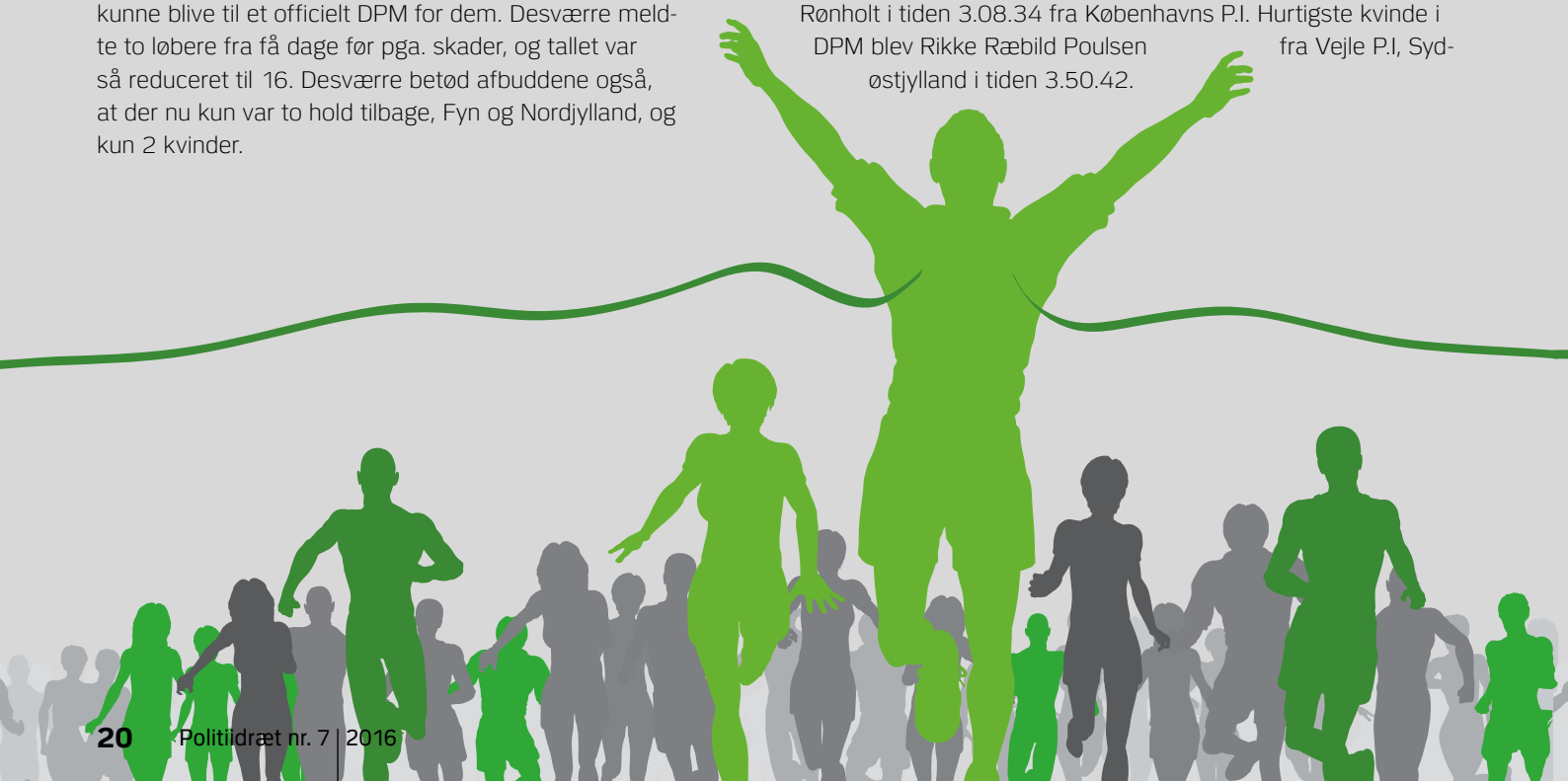

En helt færdig Kristian Dyrehauge fra Fyns PI

Kristian Dyrehauge og Martin Gravesen med Fyns politidirektør Kit Claudi Grøn-Iversen

maraton

Se også resultater på
www.politisport.dk

Desværre udgik to løbere undervejs, hvilket resulterede i at Nordjylland trak sig ud af holdkampen som eneste kreds med tre løbere som gennemførte. Tillykke til Kasper Winther Nielsen, Jesper Gad og Thomas Ottesen som løb i samlet tid 11.24.07.
Det kan på resultatlisten godt se ud som om Fyn også havde tre deltagere som gennemførte, men Poul Kej stiller op for Rigspolitiet, selvom han er medlem af Fyns P.I, og tæller derfor ikke i hold kampen.

Idet Martin Gravesen var eneste mand i klasse 3, blev han rykket op i klasse 2 jf. DPIF reglementet og vandt derfor også denne klasse. Klasse 4 blev vundet af Allan Ravn Møller fra Randers P.I, Østjylland med blot 5 sekunder ned til Poul Kej fra Rigspolitiet.

Alle medaljer blev overrakt af Politidirektøren for Fyns Politi, Kit Claudi Grøn-Iversen, som kort fortalte, hvor flot hun syntes det var, at så mange trods situationen i Dansk Politi havde valgt at løbe maraton denne dag, hun var meget imponeret over bedriften og valgte derfor på dagen at indmelde sig Fyns P.I for at vise sin støtte til politiidrætten.

Til slut skal nævnes at Morten Them fra Fyns P.I, som vi faktisk troede var udgået, dukkede op til sidst til klapsalver fra de øvrige deltagere og nåede lige at få del i afslutningen inden maden blev båret ud. Morten løb sit første maraton, og er først for nylig begyndt at løbetræne. Morten viste essensen af det at være maratonløber og politier. Vi kæmper til det sidste og giver ikke op!

Tillykke til alle med det flotte løb og de flotte resultater og tak til politidirektør Kit Claudi for at kigge forbi.

Dansk Politimesterskab i 7-mands maraton finale

Af Jens Møller Søgård, DPIF og Ulf Gormsen, PI København.
Fotos Lars Thøgersen, Syd- og Sønderjylland PI

Bellahøj og Vestegnen viste sig hurtigt at være de 2 stærkeste hold i en turnering, der på herresiden var noget præget af sidste øjebliks afbud. 4½ hold mødte op til Herreturneringen – og tak til Århus, der til trods for flere afbud på holdet mødte op med 5 spillere og sørgede for at der trods alt blev en turnering ud af det. De indledende kampe var meget lige, og især hjemmeholdet fra Esbjerg/Sønderjylland, ærgrede sig over 2 smalle nederlag på 1-2 i de 2 første kampe, hvilket gjorde deres vej til en finale umådelig svær.

Resultaterne efter de indledende kampe giver da også et billede af tætte kampe – og bronzekamp deltagerne måtte findes efter arrangørerne havde haft regnemaskinen fremme og kigge indbyrdes kampe og målregnskab. Bronzekampen blev et opgør mellem Esbjerg og City – et opgør, hvor Esbjerg endeligt havde marginalerne på sin side og trak sig ud af opgøret med en 2-1 sejr efter en herrefight.

Finalekampen er her beskrevet af Ulf Gormsen fra Bellahøj:
En tirsdag i september, som nok vil gå over i historiebøgerne. Nok mest for den bedste champions league kamp et dansk hold nogensinde kommer til at spille.

FCK spillede i Parken mod Brügge, og alligevel var det lykkedes 8 håbefulde politifolk fra København Politi at få fri for at køre til Agerbæk og spille fodbold den efterfølgende dag. Vi blev indlogeret på et hyggeligt hotel, og der var dømt hygge med fodbold i tv og kortspil til langt ud på natten. Inden der blev fløjtet op til kamp, måtte vi konstatere, at der desværre havde været en del afbud til et ellers fuldstændig fantastisk arrangement, meget ærgerligt, men dem der var mødt op, var alle glade og klar på at give den en gas.

Bellahøj kom til turneringen som forsvarende mestre og favoritter til at tage titlen igen. Holdet minder meget om en god flaske vin, der bare bliver bedre med årene. Der var fløjtet op til kamp et sted, der hedder Helle Hallerne, som ligger i smukke omgivelser ved den jyske vestkyst. Og lyden fra de omkringstående køer, den hårde blæst og regnbygerne, der skyllede ind over banerne gjorde, at flere af de jyske kolleger virkelig følte sig hjemme.

Bellahøj kom til turneringen med et stærkt hold, og det skulle også hurtigt vise sig, at det meste modstand blev fejet af banen. Det var en kombination af solidt forsvarsspil fra duoen Jacob Schrøder og Morten Brammer, der sender tankerne tilbage

Bellahøj som blev danske politimester i 7-mands fodbold.

Aarhus PI

Se også på
www.politisport.dk

fodbold bød på en og flere seværdige kampe

til Torben Piechnik og Lars Olsen, og så en velspillende midterakse med Kenneth Smith og Tue Cronholm som de toneangivende. Tue med hans enorme løbepensum og fremragende overblik, sørgede hele tiden for at få fordelt boldene, og Kenneth viste flere prøver på glimrende sparketeknik.

Oppe foran var det 2 velspillende herrer, der var en evig kilde til uro for modstanderens forsvar. Wahid Elidrissi, i folkemunde kendt som den dansk/marokkanske Zlatan, viste flere prøver på hurtige fødder og lækre detaljer. Og så var der fyrtårnet Kasper Robdrup, der hele tiden var en solid spilstation og stod for flere fremragende oplæg.

Bellahøj endte som vinder af den ene pulje der var, og skulle derfor spille finale mod Vestegnen. Inden finalen var flere af Bellahøjs spillere blevet ramt af det meget hårde kampprogram, og der var således flere spillere, der næsten ikke kunne løbe. Så derfor, som Richard Møller engang sagde det så smukt: " We have to change our tactic and play with long balls".

Der var ikke spillet lang tid af finalen, før et perfekt indlæg havnede i panden på Kasper Robdrup, der sikkert sendte bolden i det fjerneste målhjørne, uden chance for målmanden. Jeg tror, at selv Peter Crouch havde været stolt over at heade den ind.

Vestegnen fik udlignet i de døende minutter, og stævnet skulle derfor afgøres på amerikansk straffe. Og lad det være sagt med det samme, det blev noget af en gyser. Bellahøjs utrolig velspillende målmand Ronni Raun, gav sine holdkammerater flere matchbolde, men vi skulle helt hen til det 12. spark, før kampen blev afgjort til Bellahøjs fordel.

Skulle der være kåret en kampens spiller, var denne helt sikkert faldet på Bellahøjs sikre sidste skanse, Ronni Raun.

Set fra sidelinjen var der på de 2 finalehold iøjnefaldende præstationer fra Wahid Elidrissi og Ronni Raun fra Bellahøj, ligesom Andreas Rothmar stod stærkt som sidste skanse hos Vestegnen og Kajan Sooriyakumaran viste spændende ting, indtil han måtte udgå med en skade.

På damesiden var der 3 tilmeldte hold – Vestegnen, København – og et sammenbragt hold – Jydeholdet.

Hvis kampene var tætte i herreturneringen, så var kampene endnu tættere i dameturneringen. 2 smalle sejre til henholdsvis Jydeholdet og Vestegnen, suppleret med 4 uafgjorte kampe, gjorde at Jydeholdet kunne trække sig sejrrigt ud af turneringen.

VEPI holdet

Station City holdet

En dejlig, hygg

Det jyske hold

Af Iben Saxild, Esbjerg PI
Fotos Lars Thøgersen, Syd- og Sønderjyllands PI

elig og social fodbolddag

København PI

VEPI

Se også på
www.politisport.dk

For efterhånden nogle måneder siden blev jeg spurgt, om jeg kunne tænke mig at deltage i et kollegialt fodboldstævne. Jeg indvilligede til trods for, at jeg for ca. 3 år siden frivilligt lagde støvlerne på hylden. Min fodboldkarriere er absolut ikke noget at prale af, men jeg har altid nydt at spille fodbold, hvilket også var årsagen til at jeg indvilligede. Om ikke andet, så kunne der KUN blive tale om en rigtig hyggelig og social dag i gode kollegaers selskab, hvilket efter min mening efterhånden desværre er en mangelvare. Formentlig fordi politiet er presset på så mange andre fronter.

Det viste sig at være mere end almindeligt svært at danne hold til kvinderækken. Til trods for at Syd og Sønderjylland har flere (eks)fodboldspillere, var en del småskadede, skulle på kursus eller prioriterede anderledes. Måske det var derfor, at det var svært at stille hold, eller måske fordi at der er en forventning om, at man skal være eller have været halvt professionel for at kunne spille med.

Den endelige løsning blev, at der blev stillet et hold fra Vestegnen, et hold fra København og et hold fra Jylland. Det jyske hold bestod af fire spillere fra Midt- og Vestjylland, to spillere fra Østjylland og to spillere fra Syd- og Sønderjylland. Disse tre hold skulle hver især møde hinanden i to kampe, hvor der blev spillet 2 x 15 minutter.

Vejret var godt og humøret var højt, da vi mødtes ved Helle Hallen onsdag morgen. Til trods for at "Jydeholdet" ikke kendte hinanden, fandt vi hurtigt sammen og begyndte at snakke om dagens udfordringer/begivenheder. Generelt virkede det som om at samtlige piger var fyldt af gå-på-mod.

Efter omklædningen deltog vi i stævneåbningen og gik efterfølgende ud på banerne. Første kamp var imellem Vestegnen og København, og den endte 1-1. Resten af kampene var mindst ligeså jævnbyrdige. Dog viste det sig efter den sidst spillede kamp, at jyderne lå i toppen af regnskabet.

RESULTATER

Vestegnen - København	1 - 1
København - Vestegnen	0 - 1
København - Jydeholdet	0 - 0
Vestegnen - Jydeholdet	0 - 0
Jydeholdet - Vestegnen	2 - 1
Jydeholdet - København	1 - 1

SLUTSTILLING

Hold	Point	Målscore	Placering
Jydeholdet	6	3 - 2	1
Vestegnen	5	3 - 3	2
København	3	2 - 3	3

Jeg må ærligt indrømme, at jeg i begyndelsen ikke helt vidste, hvad jeg gik ind til. Når det så er sagt, er det i hvert fald ikke sidste gang, jeg deltager i politifodbold, for hold nu fast, hvor var det hyggeligt. Stor tak til alle de øvrige deltagere for at være med til at gøre det til en dejlig dag. Ligesom der også skal gives stor ros til EPI for et rigtig fint arrangement.

Slutteligt vil jeg gerne opfordre ALLE kvindelige fodboldinteresserede til at deltage i lignende arrangementer – Der er ingen krav om, hvad man skal kunne. Hovedprioriteten er det sociale. Det værste der kan ske er at man har en hyggelig dag.

Starten er gået til årets Copenhagen half maraton.

Copenhagen

Af Jan Huniche – Rigspolitiets Idrætsforening
Fotos Michael Jaques Sell og Sparta pressemateriale

Halvmarathon er en ny populær distance for motionister, lang nok til at være en seriøs udfordring, men kræver ikke samme træning som et helt marathon. Der deltog knap 22.000 løbere, hvor 104 nationaliteter var repræsenteret. Ruten til Copenhagen Half Marathon gik gennem det bedste af København og Frederiksberg. Der var lagt særlig vægt på at skabe en super hurtig, men samtidig seværdig rute med stor tilskueropbakning. Ruten var spærret for al biltrafik, men kunne i perioder krydses via bilsluser fordelt i byen. Fodgængere og cyklister kunne, hvor der ikke var hegnet af, krydse ruten, når der ikke var løbere tilstede.

Undervejs på ruten kom løberne forbi 6 Power Zones, der var udviklet i samarbejde med Wonderful Copenhagen, og op til 20 underholdningsspots til glæde for både løbere og publikum.
Der deltog 8 løbere fra Politiet, fra både øst og vest.

Min egen beretning fra løbet :
Halvmarathondistancen er normalt ikke noget problem for mig. Men selvom jeg løber en ugentlig langsom langtur i weekenden på 21 km på ca. 2 timer, så er det noget helt andet at løbe 21 km i racepace og sigte på at komme under 1t:45min. Især fordi jeg ikke havde trænet interval og tempoløb siden juli grundet en operation i brystet i starten af august.

Det betød at jeg nok ikke skulle forvente nogen ny PR på under 1t:39min i år. Samtidig var jeg ikke kommet helt af med skinnebensbetændelsen i venstre underben, og en fiber i højre baglår var også begyndt at drille. Men anyway, så ville jeg alligevel give CPH Half et anstændigt forsøg i år.

Da jeg ikke kunne få logistikken med offentlig transport til at gå op i en højere enhed, tog jeg chancen og kørte i bil ind til Fælledparken. Heldet var med mig og jeg fandt en ledig P-plads på Jagtvej ikke langt fra indgangen til Parken. Det var en stor fordel, for så kunne jeg lade mine ting, som jeg skulle bruge efter løbet, blive i bilen så jeg ikke skulle stå i de lange baggagekøer før løbet, nu hvor jeg var blevet lidt presset tidsmæssigt.

Som altid løb jeg med et væskebælte, som kunne indeholde en 6 dl drikkedunk. Planen var først at drikke efter 5 km, og så drikke en dl pr km og genfylde den ved hvert andet depot. Energistrategien var 4 gels. Den første gel skulle indtages ved 6 km. Herefter en gel ved 10 km, 14 km og den sidste ved 18 km, så skulle energien gerne være sikret til mållinjen. Modsat et helt maraton, er der ikke på samme måde behov for tilført energi, da løbet kun varer den halve tid. De færreste når at få tømt deres glykogendepoter, så måske virker gels måske mere psykologisk?

Omvendt er løbeintensiteten højere, hvilket betyder, at man reelt ikke kan starte ud med at løbe de første 10 km i fedtforbrændingszonen. Der skal næsten fuld skrue på fra start. Og betyder kulhydratforbrænding og kræver fyldte depoter. Så Better safe than Sorry med de gels.

Efter at have tisset af, navigerede

jeg blandt de mere end 20.000 løbere og fandt min plads ved 1t:50m fartholderne med de gule balloner. Da der ikke var plads eller tid til opvarmning, var planen at starte ud i et langsommere tempo de første 3 km, så måtte det være min opvarmning, og så overhale fartholderne og satse på en tid omkring 1t:40m.

Så jeg var frisk og mere end klar, da den engelske speaker gav os den sidste peptalk og startpistolen gik af kl. 11:15 på Øster Allé, midt i Fælledparken. De første 3 kilometre gik godt, selvom der var alt for mange løbere, der havde fejlplaceret sig og lå og sænkede farten foran i feltet. Det var nu mere eller mindre umuligt at sætte farten op og overhale. Især fordi temperaturen nu var kommet op på næsten 20 grader, hvilket påvirkede løberne.

Half Marathon

Efter et yderligere et par kilometre hvor situationen ikke havde ændret sig, og begge mine ben gjorde opmærksom på deres småskavanker, besluttede jeg at sænke barren i år og bare acceptere at løbe bedre end pace 5:00, hvilket ville give mig en sluttid på omkring 1t:45min. Heldigvis var det en flad og hurtig rute, og der var lagt op til en kæmpe løbefest i København. Energien var høj og ud over de 1300 frivillige hjælpere, var der masser af tilskuere som heppede og klappede og ville give High5 til de mange løbere.

Cirka halvvejs i løbet skiftede vejret, så vi nu fik overskyet og mere vind. Et kærkomment vejrskifte for løberne, som kæmpede med varmen og den stillestående tunge luft. Jeg indtog nu gel nummer 2, som samtidig markerede, at nu var halvdelen af løbet næsten gennemført. Psykologisk er passagen ved 11 km mærket af stor betydning, for det betyder mentalt, at jeg forestiller mig, at jeg har løbet en udtur, og nu bare skal løbe "hjem igen", og hvor svært kan det lige være?

De første 7 km havde min puls ligget i zone 3, men nu var den oppe i midten af zone 4. Jeg vidste, at jeg kunne gennemføre et halvmarathon med en gennemsnitsintensitet i midten af zone 4, så alt var ok, og planen blev ændret til at holde pace til 19 km og så spurte og slå boosteren til de sidste 2100 m. Men ved 18 km kunne jeg godt mærke, at benene ikke brød sig om min racepace, og selvom jeg forsøgte at give alt hvad jeg havde i mig og lidt til, så skulle jeg kæmpe for blot at holde pace 4:45 resten af vejen. Passerede dog målstregen i spurt, stoppede mit løbeur og fik min medalje. 1:43:48 sagde tiden. Og det var mine småskavanker taget i betragtning, en godkendt tid i år. Med ømme stænger fandt jeg bilen og indtog mine medbragte kakaobrikker og bananer, selv om jeg ingen appetit havde. Derefter var det hjem til et hurtigt bad og så af sted til familiefødselsdag, hvor energien og engagementet nok er set højere før. Godt at der kun er et hurtigt løb tilbage i år, nemlig Eremitageløbet.

Se også
www.politisport.dk

Derefter prioriterer jeg fokus på mine småskavanker og drosler ned på løb til bare grundtræning.
Den varer til starten af februar, hvorefter jeg starter op på mit 16 ugers marathonprogram, som kulminerer med CPH maraton d. 21 maj 2017.

Artiklens forfatter Jan Hunich

Og set bag fra

Idrætsnyheder

PI København

UTMB - Ultra tour

Drømmen om Ultra Trail du Mont Blanc

Af Flemming Andersson
Fotos Flemming Andersson, Kenneth Møller Pedersen og Dorthe Andersson

Drømmen om at deltage i "Ultra Trail du Mont Blanc" – verdens ubetinget mest berømte og prestigefyldte bjergløb, opstod for – næsten på datoen - præcis 10 år siden, da jeg og min makker Kenneth, under et ophold i Chamonix, med bestigning af Mont Blanc for øje, så en plakat med en beskrivelse af løbet, ophængt på det hyggelige torv i hjertet af den lille franske alpeby.

Jeg husker de første tillægsord, der ramte hjernebarken, var "vanvittigt" og "sindssygt" med tanke på, at løbet bestod af en rute på ikke mindre end 170 km og næsten 10.000 højdemeter, og jeg tænkte ikke et eneste sekund over, om dette mon kunne være noget for mig. På daværende tidspunkt havde jeg løbet 7-8 maratonløb og havde også stiftet bekendtskab med triatlon på ironmandistancen. Men tanken om at skulle deltage i et løb, hvor tidskravet i antal timer for at gennemføre lå midt i fyrrene, syntes på daværende tidspunkt fuldstændig absurd. Og tanken om at skulle kvalificere sig til løbet via andre løb syntes endnu mere uoverskuelig.

DRØMMEN TAGER FART

Ikke desto mindre var en drøm født, og 5 år senere - i 2011 - stillede vi til start i vores første rigtige pointgivende bjergløb, Trail Aiguilles Rouges – 50 km og 4000 højdemeter og fik en gigantisk røvfuld. Det er sådan at organisationen bag UTMB – Ultra Trail du Mont Blanc - rangerer andre løb efter hårdhed på en skala fra 1 til 4 point, og vi havde, uden særligt kendskab til dette pointregnskab, tilmeldt os et 2-pointløb i den tro, at 50 kilometer jo kun var en anelse længere end et "almindeligt" maratonløb. Senere gik det op for mig, at distancen jo måles vandret og uden hensyntagen til, at ruten jo går op og ned og op igen, og at man for at få den reelle distance på et bjergløb faktisk bruger en grov-regneregel, hvor man lægger en hundrededel af højdemeterne til for at få den reelle distance, således at løbet rent faktisk havde en længde på 90 km op og ned i bjergene. Lidt som at lægge en tråd langs højdeprofilen og så strække den ud og på den måde estimere distancen, man skal bevæge sig henover. Vi fik os dog slæbt igennem og "tjente" således de første 2 point i jagten på de – på dette tidspunkt – 6 adgangsgivende kvalifikationspoint, og en lille drøm var født.

LODTRÆKNINGS(U)HELD

Ud over pointkravet skulle man desuden gennem en lodtrækning, hvor kun ca. 25 % af de kvalificerede fik adgang til løbet, hvilket afstedkom en del panderynker over de næste år, idet lodtrækningsheldet ikke just var med os. Dette med den følge, at optjente point løbende blev for gamle og således skulle fornyes via nye kvalificerende løb.

Sådan gik der nogle år, men endelig kunne vi gøre brug af reglen om, at man efter 3 års fejlslåede lodtrækninger i træk, er garanteret deltagelse i UTMB, såfremt adgangskravet om nu 9 kvalificerende point var opfyldt.

des 4 Massifs

På toppen af 1. massiv

Målet nået

Færdig

NU ER DET ALVOR!

Det var således med 6 gældende point – 4 fra TDS, et fransk bjergløb og 2 fra lidt mere hjemlige omgivelser på Hammertrail-ruten på Bornholm - at jeg og makker Kenneth stillede til start i bjergløbet Ut4M - Ultra tour des 4 Massifs, et fransk 4-points bjergløb i de franske alper, omkransende Grenoble. Distancen var 170 km og 11.000 højdemeter fordelt på 4 bjergmassiver, som skulle gennemføres på max 53 timer. Kravet til os selv var krystalklart. Løbet SKULLE gennemføres, da det var et af de sidste løb i sæsonen i forhold til at skaffe sig tilstrækkelige kvalifikationspoint før UTMB-lodtrækningen.

Formen var fornuftig og humøret højt, da vi en morgen i august 2015 bevægede os mod startstregen i Parc Paul Mistral. Fast besluttede på at score de 4 point, der endelig - langt om længe - skulle sikre deltagelsen i UTMB. Solen skinnede fra en skyfri himmel, og smilene skinnede om kap med solen. Eneste bekymring var sådan set, at Kenneth, min makker, havde suget en massiv forkølelse/halsbetændelse til sig i dagene op til løbet, hvilket bekymrede ham lidt.

VERCORS - BJERGMASSIV 1 AF 4

Med 389 feststemte deltagere til start var der liv og glade dage i startområdet, og inden længe havde vi kurs mod bjergene og det første massiv, Vercors, hvis opstigning blev overvundet uden de helt store skærmydsler, men i stadigt stigende temperaturer. Et kort stop på toppen efter omkring 2200 højdemeter og et blik ud over den fantastiske dal og byen Grenoble dybt under os, hvorefter det gik nedad mod dalen og varmen. Faktisk passerede temperaturen 30 grader henover formiddagen, hvilket under det lange nedløb gjorde et massivt indhug i energiniveauet og – fandt vi ud af senere – antallet af deltagere, der havde mod på at krydse 4 bjergmassiver.

I løbet af nedstigningen til dalen og et sjældent "fladt" stykke hen mod det første hoveddepot indtraf en ret seriøs krise for os begge. Væsketabet havde efterhånden været så massivt, at tilstanden efterhånden begyndte at ligne reel dehydrering, og hver gang vi fik chancen søgte vi at nedbringe temperaturen i kroppen. I mange små landsbyer findes der på torvet et kar, hvori der løber rindende vand, og det var ved enhver lejlighed og med hovedet først, at der blev taget for sig af det kolde vand.

KRISE

Efterhånden som vi langsomt bevægede os ind i aftenen og natten, faldt temperaturen noget. Vi havde taget hul på det andet bjergmassiv, og den første krise var afblæst. Til gengæld indtraf en ny, idet min makker Kenneth blev stadigt mere og mere syg, hvilket afstedkom, at han knapt halvvejs gennem løbet – nærmest grædefærdig grundet den truende missede kvalifikation – måtte meddele mig, at han ikke længere så sig i stand til at gennemføre løbet. Han havde på dette tidspunkt haft rigtigt svært ved at trække vejret, hvilket ikke er en fordel, når man deltager i bjerg-ultraløb.

Efter en længere debat om, hvad der var det klogeste at gøre, kom vi frem til, at jeg skulle forsøge at gennemføre løbet alene og score de 4 kvalifikationspoint, hvorefter vi så måtte håbe på, at der kunne findes en mulighed for Kenneth for at score sig pointene i et andet og senere løb.

Overraskelse

1. top

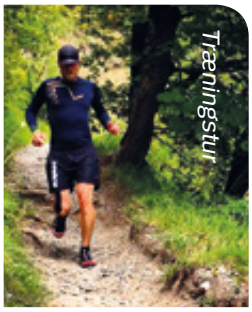
Træningstur

Grenoble by night

ALENE

Jeg tog derfor hul på det 3. og næstsidste bjergmassiv alene og fandt forholdsvist hurtigt ind i en fornuftig rytme, båret af en vis frustration over vores uheld. Det var nu blevet lørdag, og dagen gik noget bedre end forventet set i forhold til den knugende varme dagen før.

Undervejs var jeg i løbende telefonisk kontakt med Kenneth og aftalte med ham, at han efter at have sovet nogle timer på hotellet i Grenoble, ville forsøge at møde mig ved hoveddepotet mellem 3. og 4. bjergmassiv.

OVERRASKELSE HJEMMEFRA

Det meste af lørdagen var efterhånden brugt, da jeg kort før sidste hoveddepot, så en skikkelse med en løbestil, som jeg vil kunne genkende til den dag, jeg sætter (træ)løbeskoene. Teamet var atter samlet, og Kenneth luntede ved min side ind mod depotet. Begge tydeligt mærket af strabadserne. Kort før depotet fik jeg pludseligt øje på et kæmpestort Dannebrog, men verfede hurtigt tanken om danske tilskuere væk. Dels fordi områdeflaget i Savoie minder rigtigt meget om Dannebrog, men i lige så høj grad, fordi jeg jo vidste, at jeg jo nu var den eneste tilbageværende danske deltager.
Stor var min overraskelse og begejstring derfor, da jeg først så min kones skikkelse løbe imod mig fra det nærliggende depot. Hun og hendes søster – Kenneths kone – havde taget turen til Grenoble for at overraske os. Den her type løb tærer selvfølgelig på fysikken, men i endnu højere grad på psyken, så det var en kærkommen opmuntring at se kendte ansigter og få et kys og en krammer.

DET GØR MAN S..... IKKE!

Ned ad det lange nedløb mod depotet havde jeg fulgtes en smule med en franskmand, som lod forstå, at han skulle møde sin kæreste i depotet, hvor han ville tage en kort lur (20 min) og så bruge kæresten som garant for, at han kom op i tide. I min naivitet bad jeg kæresten om at vække mig samtidigt, men satte for en sikkerheds skyld min alarm til at ringe efter 25 min, hvor jeg satte mig op og – lettere forvirret – kunne konstatere, at franskmanden var over alle bjerge.

Irriteret fik jeg hurtigt stukket hul på et par vabler, tapet fødderne ind, skiftet lidt tøj, pakket mine stumper og satte efter franskmanden i et for dette tidspunkt rasende tempo. Jeg var sur. At bryde en aftale, blot for at kunne avancere et par pladser var sgu ikke ok.

Det nærmede sig snart solnedgang igen og efter et gennemtænkt og veludført pitstop med forberedelse til nattens udfordringer, kunne jeg kort efter, med et noget sarkastisk "tak fordi I vækkede mig!", rykke forbi franskmanden og så ham aldrig siden.

SMS: "DU RYKKER HELT VILDT!" – BRORMAND <3

Dette blev med opbakning fra min bror og søster via sms´er hjemme fra Danmark startskuddet til en jagt op gennem feltet. Jeg havde krudt i stængerne og besluttede mig for at se, hvor langt jeg kunne presse kroppen – båret af tanken om, at jeg havde familien ventende ved målstregen.

Stille og roligt bevægede jeg mig op gennem feltet, og det var

Løbsprofilen

rigtigt motiverende at se andre deltagere dukke op forude og kort efter forsvinde agterude. Kroppen og især fødderne var efterhånden godt mærket af de over 40 timer i bjergene, men jeg forsøgte at køre på, og jeg fik med en sidste kraftanstrengelse hevet min krop over den sidste top og tog hul på nedløbet med retning mod Grenoble.

STJERNEHIMMEL OVER OG UNDER

Fantastiske views over de 1000-vis af lys i Grenoble viste sig herefter fra trailsporene i 2500 meters højde. Nærmest som en stjernehimmel under løberne, der strålede om kap med himmelen over dem. Langsomt blev lysene tydeligere, og jeg nærmede mig byen. Jeg havde over de sidste timer løbet mig fra en plads omkring nr. 150 op til nr. 70 og fyrede alt af, der var tilbage i kroppen. Nedløb er normalt ikke noget vi danskere er specielt gode til, da det er svært at træne, men det sidste nedløb var knapt så stejlt som mange af de andre, så jeg gav den alt, jeg havde og kunne efter lidt over 44 timer, hånd i hånd med Kenneth, som sammen med konerne ventede trofast i målområdet, løbe gennem målportalen i Grenoble som en samlet nr. 57 af de 389 startende.

En fantastisk, men også noget mere ensom affære, end andre gange, hvor vi har haft held til at gennemføre bjergløb sammen. Finisherprocenten nåede sølle 37%, primært afstedkommet af de høje temperaturer. De 4 kvalifikationspoint var i hus og rejsen med Ultra Trail du Mont Blanc et skridt kortere. Tusind tak for støtten fra støtteforeningen PI´s Venner.

Har du lyst til mere om kampen for deltagelse i Ultra Trail du Mont Blanc, kan du på "Vimeo" se vores (Team Schwausens) film "4 Massifs 4 Us", som blev vist på Danish Adventure Film Festival i 2015. Filmen ligger frit tilgængeligt og er gratis.

Racing is life!
XL
10
Roskilde Racing Center

Gentlemen
– start your engines
- Race is living!

Af Poul-Erik Skov, Team Skov
Foto Michael Jensen, Grænseafdelingen

Hvad enten man sidder i en F1 (formel 1) eller kører udlejningskart, så er følelsen for race den samme.... Det er så fedt! Selvfølgelig er der forskel på hastighed og budget, men da Wiberg og co. endnu engang inviterede til deltagelse i De åbne Lufthavnsmesterskaber i Gokart, blev der hos alle hold mentalt trænet, taktikken lagt og løbet gennemgået inden starten går....præcist som i F1.

Som i F1 er også dette lokale uofficielle DM i politigokart i udvikling – i forhold til sidste år, hvor de seedede startede i front, var der i år trukket lod om alle startplaceringerne, og således startede flere af foregående års tophold nede fra bunden. Det skulle være med til at skabe noget mere spænding – og ud fra duften på toilettet lige inden start, var der masser af spænding på Roskilde Racing Center onsdag den 7. september 2016.

I det smukke september vejr gik starten til det tre timers lange race, og de 25 hold gik til stålet fra start. Inden længe havde de garvede hold fået sig kørt i stilling på placeringer, som snart skilte de 10 hurtigste af fra resten af feltet. Som løbet skred frem, og der var foretaget 3 af de obligatoriske 11 chaufførskift, lå de 10 første hold stadig på omgangshøjde og inden for 40 sekunder – der var altså ikke noget med at sløse med et skifte eller lige slappe lidt af ude på banen. Så blev der "banket på" bag fra! Faktisk lå de 4 førende hold efter 51 omgange inden for 3 sekunder – den spænding tror jeg ikke, der er mange andre motorsportsgrene, der kan byde på!

Alle er klar

Og når toppen lå så tæt, som den gjorde, var intet afgjort på forhånd. Alt efter hvornår holdene skiftede chauffør, var det et nyt hold, som lå i toppen. Ingen kunne køre ud fra en føring og komme ud på samme plads igen. Ergo skulle man se på taktikken og holde godt øje med de øvrige holds omgangstider.

Og det så ud til, at de førende hold var gode til dette. Da de tre timer var gået, lå de første 5 hold stadig på omgangshøjde – faktisk var der fra vinderholdet Curb Riders kun 34.100 sekund ned til nr. 5, Tarmac Killers. Og mellem nr. 2, Team Skov og nr. 3, Team Damgaard var der kun 2,5 sekund, så spændingen var til at tage og føle på selv efter tre timer og 150 omganges race.

Efter en kort pause var det tid til at hylde de tre første, men netop i De åbne Lufthavnsmesterskaber er der vindere på alle hold. Wiberg og Co. havde nok engang fået fat i nogle meget fine lodtrækningspræmier i form af diverse beklædning, noget godt at skylle ganen med og sågar middag for to på lækker restaurant, og toppen var vel nok tre gavekort til at køre race på Roskilde Racing Center.

2017 er jubilæumsår for dette løb. 10 år har Wiberg og Co. været de tålmodige og gode arrangører af løbet. De har annonceret flere spændende ændringer, som forhåbentlig vil være med til at udvikle løbet og gøre det attraktivt for alle. Vi er i hvert fald mange af de "gamle hold", som ser frem til jubilæumsløbet og venter spændt på indbydelsen.

Tak til Wiberg og co., tak til sponsorerne og tak til Jacob og hans gæve gutter fra Roskilde Racing Center for at skabe de fedeste rammer for at kunne køre race.....uden et F1 budget.

Stævneledelsen siger tak til alle hold. Det var en super dag. Tak til Roskilde Racing Center, Oktoberfest, Svaneke Bryghus, Kaufmann, Samsonite og Hotel Hilton alle Lufthavnen. Vi kører igen onsdag den 6. september 2017.

Michael Jensen og Henrik Wiberg

Tæt kørsel

Flyvende udskiftning

Nr. 5 kører langsomt

Porten hvor 25.000 deltagere skulle igennem på 35 minutter

Stor deltagelse af PI-København ved verdens

Tekst og foto Mogens Voigts, Webredaktør, PI-København

Fra mandag den 29. august til fredag den 2. september dannede Fælledparken rammen om verdens største motionsløb – DHL-stafetten med 125.000 deltagere fordelt over de 5 dage. Et fantastisk arrangement, der virkelig får fat i motionister i alle aldre, og som efter løbe- eller gåturen, samler de mange forskellige motionister til en festlig og social aften.

Masser af firmaer lægger sig virkelig i selen for at samle deres medarbejdere til denne årlige tilbagevendende begivenhed, og det er tydeligt at se, at alle kan være med, såvel ung som gammel, høj eller lav, tyk eller tynd, der er plads til alle, og alle får en god oplevelse ud af det.

PI-København deltog som sædvanlig massivt i DHL-stafetten. I år deltog vi onsdag og torsdag med hele 134 løbehold og 14 gå-hold. Som noget nyt havde man nemlig i år valgt, at også de, der ikke lige er gode til at løbe, også skulle have en mulighed for at deltage, og det blev der også taget vel imod hos os i PI-København. Ca. 710 politiansatte

største motionsløb

fra København og ca. 30 civile medlemmer af PI – København, fra bl.a. Badminton- og Gymnastikafdelingen, deltog således i de 2 dage, men herudover har mange andre politikredse og Rigspolitiet samlet løbere og gå-hold, og alle blev samlet i det telt, som Rigspolitichefen venligt har stillet til rådighed.

Der var således hele 1230 politiansatte og ca. 30 civile medlemmer, der løb eller gik over de 2 dage, og det gav naturligvis store logistiske udfordringer til de frivillige hjælpere fra PI-København, der skulle servicere alle disse deltagere med vand, frugt, grill-pølser og som noget nyt i år, velskænket fadøl, som viste sig at være en stor succes.

Så er der afgang for løberne

Et af gå-holdene slapper af efter gåturen

Hygge i månelyset, som ikke er en måne, men en oplyst ballon

PI-Københavns og andre politiansattes hovedkvarter begge dage

En glad Dorthe Zibrandtsen klar til gåturen

Et gå-hold klar til afgang

Da løbet startede kl. 18.00 de 2 dage, vi var med, var det et fantastisk skue at overvære de 25.000 deltagere, der alle skulle starte og sluses ud af den samme port og ud i Fælledparken ad forskellige ruter. Gå-holdene startede først med 1 minuts mellemrum, og det var tydeligt at se, at disse gå-hold, for de flestes vedkommende, skulle have en god social gåtur sammen, idet hele holdet gik samlet, i stedet for at skulle lave en gå-stafet.
Det var vist meget godt, for ellers var det ikke sikkert, at sidste gå-deltager var kommet i mål endnu.

Løberne derimod havde anderledes speed på, især de første 500, der formentlig var seedet, idet det var tydeligt at se, at de havde løb som daglig hobby. Blandt de hurtige blev bl.a. Wilson Kipketer spottet, dog lidt langsommere end da han havde verdensrekorden på 800 meter. Og så gik det ellers slag i slag. 500 løbere af sted med 1. minuts mellemrum, og kl. 18.35 var alle 25.000 ude i Fælledparken. Imponerende.

Grill-teamet havde startet grillerne og gjort klar til, at deltagerne mere eller mindre trætte kom retur efter deres løbe- eller gå-tur, og så var der ellers run på udlevering af pølser og udskænkning af fadøl de næste 2½ - 3 timer.

I teltet fandt deltagerne sammen, gamle venskaber blev genopfrisket, og snart summede teltet af snak, grin og godt socialt samvær. Især det sidste er meget vigtigt, for et godt socialt sammenhold er guld værd i det daglige arbejde.

Vi fra "logistikholdet" syntes selv, at alt klappede, og alle virkede glade og tilfredse begge dage, men alt dette skal vi i virkeligheden takke Christine Bertelsen, Idrætskontoret, for - uden hendes utrættelige arbejde for at få det hele til at fungere, er det meget tvivlsomt om logistikken ville fungere, så godt som det gjorde.

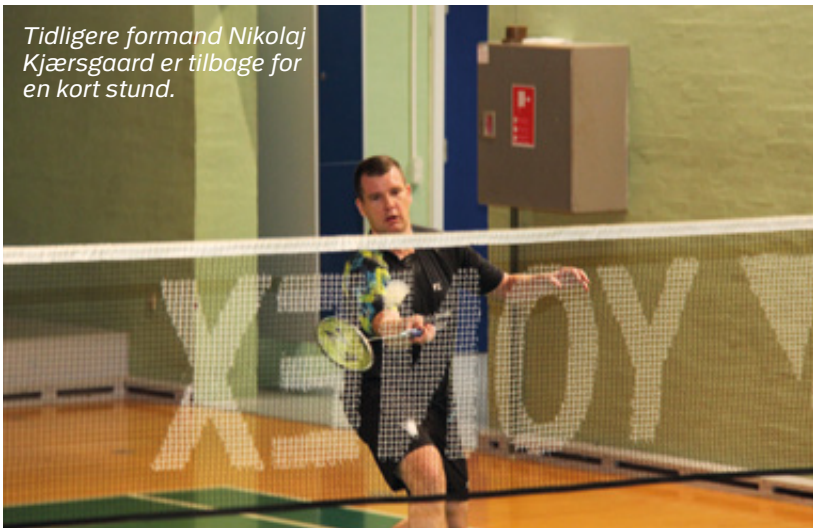

Tidligere formand Nikolaj Kjærsgaard er tilbage for en kort stund.

Det gode og det dårlige

Af Casper Stendevad Christensen, formand PI København badminton
Fotos Arkiv DPIF

Først og fremmest de gode nyheder hvad angår PI-Københavns Badmintonafdeling. Der er fremgang, vi får stadig flere og flere medlemmer, vi får henvendelser fra flere steder, og vores træninger huser flere og flere mennesker, hvilket vi er mere end glade for. Det betyder forhåbentlig også, at vi kan komme lidt ud over nogle af de udfordringer, vi har med at sætte hold, når der skal spilles holdkampe.

Sæsonen er gået i gang igen. Indtil videre har vores 1. hold i Københavnerserien spillet to kampe. Det blev i første omgang til en kneben sejr. Desværre tabte vi stort i anden holdkamp, men der blev stadig fightet og spillet rigtig god badminton. Vi er lige gået i gang og mener stadig, at vi har formatet til at gebærde os i Københavnerserien.

Vores 2. hold har spillet en enkelt kamp, og tabte desværre 6-7, men fik dog stadig point med derfra. Vores mere erfarne hold, veteranholdet, har også været i kamp, med en brav indsats til følge. Faktisk spillede alle tre hold første holdkamp på hjemmebane samme dag, hvilket vanen tro blev fulgt op af social festivitas med spisning og et par øl eller flere. Alt i alt er vi startet turneringen i år med udfordringer, mest med hensyn til at stille holdene, men vi er sluppet udmærket fra det spillemæssige indtil videre. I weekenden uge 40 venter næste holdkamp for 1. holdet. Denne gang en hjemmebanekamp, som vi naturligvis går til med størst mulig selvtillid.

De dårlige nyheder for klubben er desværre, at vi har måtte sige farvel til vores træner. På grund af familiemæssige årsager havde vores træner ikke længere tiden til at komme og stå for træningen onsdag aften. Det er vi naturligvis kede af, men har forståelse for situationen. Indtil videre har vi allieret os med klubbens tidligere træner og tidligere formand Nikolaj, der igen kommer ind og trækker en stor del af læsset for os, hvilket vi er meget taknemmelige for. Det er dog en midlertidig løsning, da der trods alt er noget arbejde i forbindelse med træningerne.

Vi leder efter en mere permanent løsning, så herfra skal lyde en lille opfordring, hvis man har evnerne og lysten, så kontakt endelig Badmintonafdelingen. På trods af at vi betragter os mest som en social klub, så går vi op i badminton og træner rent faktisk, når vi er der den ene gang om ugen. Derfor skal vi også have en træner til at styre slagets gang for os.

Vores træningslejr er i år desværre blevet aflyst, der var ikke mandskab nok i disse tider, hvor arbejdet trækker rigtig store veksler mange steder. Det er vi naturligvis kede af, men forsøger os igen næste år. Til gengæld nærmer vi os tiden, hvor en juleturnering er på sin plads, og det plejer at være en festlig begivenhed med både badminton og socialt samvær af største kaliber. Der har desværre været problemer med bookning af baner. Dette har resulteret i, at vi, for veteranernes vedkommende, har mistet deres ene spilletid i Valby hallen. Det har desværre været et spørgsmål om detaljer, der har gjort, at fejlen er opstået, en mail der ikke er blevet set i tide. Vi beklager naturligvis fejlen og har på bedst mulig vis forsøgt at rette op på den.

Den lidt rystede start på sæsonen, hvad angår det foreningsmæssige arbejde, efterlader os med lidt arbejde, men det er heldigvis udfordringer, som vi sagtens mener, vi kan overkomme. Vi leder efter en træner, og kæmper videre i turneringen på alle holdene, og så håber vi naturligvis, at den stigende interesse for vores klub varer ved.

Heino Cup – Afdeling 4 og 5 + klubmesterskab

Af Johannes Risbjerg, Cykelafdelingen
Fotos Lotte Bak Reuter, Cykelafdelingen

Fjerde afdeling blev afviklet tirsdag den 16. august 2016 som et linjeløb på en rundstrækning på godt 11 km ved Fredtofte/Karlebo. Distancerne var: Elite 78 km, A 67 km, B 67 km og C 56. Ruten fordelte sig med 2/3 på små og "krøllede" veje, medens den sidste tredjedel foregik på den store Fredensborg Kongevej. Vejret var dejligt augustvejr, så der var mulighed for nogle gode løb, hvilket vi også fik.

VINDERNE I DE ENKELTE KLASSER BLEV
Elite: Martin Hammer Larsen, Sydkystens Cykling.
A: Michael Kirkebo Salbo, ABC.
B: Søren Treager, Brandvæsnets Idrætsforening.
C: Asger Højland Jensen, ABC.

DER BLEV DELT FØRERTRØJER UD TIL DE FØRENDE RYTTERE I DE ENKELTE KLASSER
Elite: Henrik Scharling, Sydkystens Cykling.
A: Christoffer Ouzman, Hvidovre Cykle Klub.
B: Søren Treager, Brandvæsnets Idrætsforening.
C: Asger Højland Jensen, ABC.

Femte afdeling blev afviklet tirsdag den 6. september 2016 som linjeløb ved Birkerød på en rundstrækning på knap 12 km. Distancerne var: Elite ca. 70 km, A ca. 59 km, B ca. 59 og C ca. 47 km. Vejret var igen med os med dejligt sensommervejr.

VINDERNE I DE ENKELTE KLASSER BLEV
Elite: Martin Hammer Larsen, Sydkystens Cykling.
A: Mikael Jalving, ABC.
B: Søren Treager, Brandvæsnets Idrætsforening.
C: Morten Rust, PI København, Cykelafdelingen.

Herefter kunne vi kåre de samlede vindere. Medens vi regnede det samlede resultat sammen, var der pølser til alle, og det var igen en stor succes.

DE SAMLEDE VINDERE BLEV

Klasse	Elite	A
Nr. 1	Martin Hammer Larsen, Sydkystens Cykling	Zach Henrik Zachariassen, ABC
Nr. 2	Henrik Scharling, Sydkystens Cykling	Christoffer Ouzman, Hvidovre Cykle Klub
Nr. 3	Lars Nybo, ABC	Frank Reuter, PI København, Cykelafdelingen

Klasse	B	C
Nr. 1	Søren Treager, Brandvæsnets Idrætsforening	Asger Højland Jensen, ABC
Nr. 2	Thomas Gammelvind, CC Grøndal	Lars Karlsen, PI København, Cykelafdelingen
Nr. 3	Kim Petersen, ABC	Claus Østergaard, PI København Cykelafdelingen

Vinderne blev hyldet behørigt med blomster og vindertrøjer, der var sponseret af Lyngby Turistfart, ligesom der var præmier fra Heino Cykler til de 10 første i hver klasse.

Ved sidste afdeling kørte vi samtidig om klubmesterskabet, og her blev resultatet:

Klasse	Elite	A	B	C
Nr. 1	Dan Wassmann	Morten Aslak	Christian Berg Andersen	Morten Rust
Nr. 2	Martin Klitmose Hansen	Reino Andersen	Jørgen Arnth Nielsen	Mogens Vedel Pedersen
Nr. 3	Jakob Hoffmann	Frank Reuter	Torben Nielsen	Preben Dalsgaard

Klubmestrene blev også hyldet med blomster og gavekort.

Bestyrelsen siger alle hjælperne en kæmpestor tak for hjælpen. For uden dem ingen cykelløb.

Bestyrelsen siger alle rytterne tak for deltagelsen. Ved vores evaluering af cuppen er vi tilfredse med forløbet. I år har vi for første gang haft en racemarchall med i hver klasse, og det mener vi, har forbedret sikkerheden ved Heino Cup.

Vi er vidende om, at for politiansatte kan der være nogle udfordringer med at kunne deltage i alle afdelinger på grund af ændringer i vagtskema med mere, men vi håber, at kollegerne også i fremtiden vil bakke op og deltage. Vi er i gang med overvejelserne om, hvordan Heino Cup 2017 kan gennemføres.

Med håbet om, at vi ses til næste år.

Fra venstre mod højre Martin Klitmose Hansen, Dan Wassmann og Jakob Hoffmann

Fra venstre mod højre Jørgen Arnth Nielsen, Christian Berg Andersen og Torben Nielsen

Vinder Amanda Moltke-Leth sammen med Kim Bo Munthesen og Dan Berthelin

Vinder Kasper Juul Jensen sammen med Kim Bo Munthesen og Dan Berthelin

En uopdaget golfbane

Af Kurt Kragh
Fotos Kurt G. Rasmussen

"Hej Kurt", sagde en ældre mand til mig, da jeg mødte op på Royal Golfklub på Amager Fælled. Jeg skulle spille mod Vestegnen i stationsturneringen. Jeg kendte ham så godt, men det var længe siden, så navnet havde sat sig fast. Heldigvis kom det af sig selv. Den "ældre mand" var Dan Berthelin, formanden for Golfafdelingen, og han er betydeligt yngre end mig. Med et ordentligt herrekram fik vi hilst på hinanden. To minutter efter fandt jeg ud af, at jeg som sædvanligt havde sovet i timen og havde glemt at tilmelde mig Golfafdelingens klubmesterskab. "Send en mail til Jesper, så er du med", sagde Dan. Og således sneg jeg mig med til en fantastisk dag på Furesøens Golfklub.

Jeg troede, jeg havde spillet alle baner i det nordsjællandske, men Furesøens Golfklub sagde mig intet, og jeg havde ingen anelse om, hvor den lå. Heldigvis fandt "Maps" frem til klubben, der bestemt ikke fremstod som en ordinær golfklub, men mere som et større herresæde. Smukt beliggende mellem Birkerød og Farum og med tre 9 hullers sløjfer integreret i hinanden.

Nogle uger forinden havde nogle banditter brudt mit bagskab op i Gilleleje Golfklub og stjålet alt mit udstyr. Nu stod jeg med helt nye jern og køller, og skulle forsøge at gøre mig gældende. Jeg stillede mit nye udstyr helt oppe ved indgangen til "herresædets" hovedhus, så jeg kunne holde øje med det, og trådte ydmygt ind i de pompøse lokaler. Det summede af forventningsfulde mennesker, der så frem til at kunne abstrahere en hel dag fra politireformens mange fortrædeligheder, og som nu var i gang med at indtage morgenbuffeten.

Masser af kendte ansigter. Der var Herman og Ruth Langlouis, henholdsvis tidligere politimester og kontorleder, nu særdeles aktive i deres "tredje liv", og så den altid smilende Tom Arnoldsen, som jeg dannede par med under COP 15 i Bella Centeret i 2009, og så naturligvis den super aktive Dorthe Bo, der er her og der og alle vegne. Men hvad var det nu alle de andre hed? Nogle havde jeg ikke set, siden jeg afsluttede AB kurset på politiskolen i 1974, og andre havde jeg lige mødt i stationsturneringen. Mange af navnene dukkede heldigvis op fra ukendte gemmer, når man stod ansigt til ansigt og talte om golf og gamle dage.

Lidt puttetræning og et par slag fra drivingrange så var vi klar til klubmesterskaberne. Sammen med den tidligere kriminaltekniker Per Bo Andersen, som jeg kendte fra utallige sager og Stefan Rathsach, med lavt handicap og et forbilledligt golfsving, begav vi os ud på de 18 huller. Sol fra en næsten skyfri himmel og kun lidt vind. Det ene smukke naturscenarie dukkede op efter hinanden, efterhånden som vi spillede os igennem banen, som sidste år blev renoveret for omkring ni millioner kroner. Spændende og udfordrende greens, der satte ens putteevner på en hård prøve. Ubetinget en af de smukkeste og mest velplejede baner, jeg har spillet. Man kan undres over, at naturfredningsmyndighederne ikke altid synes det samme.

Og mens frokostbuffeten blev sat til livs, klappede vi af de nye klubmestre, der smilende lod sig fotografere til Idrætsbladet. Sikke et arrangement – og så til to hundrede kroner! Tak for en fantastisk dag.

En kold og skadet Leif Berg på vej ud af skoven.

Orienteringsafdelingen

Tekst og fotos Jan Kofoed Nielsen, Orienteringsafdelingen

Forårets 4.-divisionsmatcher i Grønholt midt i april blev som forventet en hård nød at knække, og vores tilmelder, Bruno, rev sig allerede før starten i håret over, at vi var så få tilmeldte løbere - især da mange af de manglende løbere oven i købet var blandt dem, som vi ofte på forhånd betragter som "sikre" point.

Til gengæld tog de få fremmødte løbere godt for sig af fine placeringer, idet vi på herresiden både tog to førstepladser og tre andenpladser, mens vi på damesiden vandt på tre af banerne og fik en enkelt andenplads, mens vi desværre helt manglede løbere i klasserne D 14/16, D 40/45, D 70 og H 14/16 år.

I modsætning til "spindesiden", hvor vi har meget få "ældre" løbere, kunne vi på H 70-banen mønstre to gode løbere: Niels Poulsen havde igen taget turen fra pensionisttilværelsen på klippeøen og til Nordsjælland for at bakke op om O-afdelingen, og han tog en tiendeplads og dermed to point i hver af de tre matcher, mens Leif Berg måske havde overvurderet det spirende forår en smule (og undervurderet kulde og regnbyger), så han pga. afkøling og en skade kom langsommere rundt end normalt, men også her kom der point med hjem i alle matcher. Leif må have hørt mit mantra om, at det er vigtigere at gennemføre og komme hjem inden for tidsfristen, end at løbe med hovedet under armen og miste alle point.

Det var glædeligt og bemærkelsesværdigt, at alle PI's løbere gennemførte deres baner og alle tog point med hjem, men alligevel begrænsede det kun det uundgåelige resultat, nemlig at vi tabte de tre matcher.

Pointsystemet i divisionsmatcherne kan være lidt svært at gennemskue, men det er groft sagt skruet sådan sammen, at både elite og bredde, kvinder og mænd samt børn tager point i hver deres aldersgruppe, hvor der gives point i forhold til placering, idet det selvfølgelig tæller meget, at man løber hurtigst i de enkelte klasser. Samtidig er pointfordelingen differentieret/vægtet i forhold til, at en klub bør kunne stille et vist antal løbere i hver gruppe, og derfor bliver klubber med en bred sammensætning af løbere "belønnet" for at kunne stille mange løbere i alle aldersgrupper.

PI's udfordring består pt. i, at alle "vores børn" nu er blevet voksne, at vi har en meget stor gruppe herreløbere mellem 50 og 65, men til gengæld kun få "gamle" herre- og dameløbere. Derfor er det også vigtig, at vi kan stille mange løbere til hvert løb, og dermed tage en masse point i de grupper, hvor vi er repræsenteret, mens vi i andre grupper desværre må acceptere, at vi slet ikke kan stille løbere.

Ved efteråret divisionsmatch d. 21. august i Lille Hareskov så det ikke meget bedre ud, men trods der kun var 20 PI-løbere i skoven, meget varme og et enkelt fejlklip, opnåede vi overraskende en flot andenplads i dagens divisionsmatch.
Mod al forventning stod vi oven i købet i lang tid på resultatlisten til at vinde alle tre matcher, men det skyldtes nok at alle PI's løbere var kommet hurtigt i mål - og rigtig mange som vindere at deres baner. Senere kom flere af de andre klubbers løbere i mål på sekundære placeringer, men desværre stadig på pladser, der gav point, og dette er vores dilemma i en nøddeskal: Vi var ganske enkelt for få løbere i skoven, idet flere uden problemer ville kunne tage point, ligesom vi desværre ikke havde hverken nogen børn eller "pensionister" med på holdet.

Desværre havde vi jo et dårligt resultat med i bagagen fra forårets matcher, så vi samlet "kun" fik en tredjeplads ud af de fire klubber og dermed en placering nederst i 4. division med fare for at rykke ned i 5. division, men ved nedrykningsmatchen

bliver i Østkredsens 4. division i 2017

Sebastian Bang (forrest) og Jacob Spange Mortensen (bagved)

PI-Kbh.s base i skoven.

i Rude Skov d. 29. september var vi 25 friske PI'ere, der mødte løberne fra både OK73, Amager OK og OK Skærmen i kampen om at løbe i 4. division i 2017.

Vi manglede stadig en masse børn, samt "ældre" kvinder og mænd, men de løbere, der mødte op, var indstillede på at gøre en forskel, og på alle baner, hvor vi havde løbere, tog vi mange fine placeringer og fik en masse gode point.

I gruppe Herre-1 blev Sebastian Bang nr. 2, Jacob Furu nr. 7 og Bjørn Lind nr. 8. Vores nye mand på holdet, Peter Falch Bache, fik en hård velkomst, idet han efter eget ønske lagde ud på den lange og svære bane, hvor han tilsyneladende missede en post og i øvrigt overskred tidsgrænsen med et par minutter, men heldigvis med stort smil på læben og glad for alle de erfaringer, han havde fået på banen. Good spirit.

I gruppe H2 tog Jørn Lind andenpladsen og Jacob Spange Mortensen fjerdepladsen.
Bruno Stub blev en sikker vinder af gruppe H3, og jeg fulgte op med en fjerdeplads.
I gruppe H4 tog vores gamle kæmper, Torkil Hansen og Peter Sørensen, første- og andenpladsen med god afstand til nr. tre. Vi havde desværre ingen Herre 70-løbere på banen, så ingen point i gruppe H4. Til gengæld tog Henrik Wiberg og Karsten Jørgensen tredje- og fjerdepladsen i gruppe H7. I gruppe H8 besatte Søren Bloch og Morten Christensen fjerde- og femtepladsen.

Og vores stærke damer ville absolut ikke stå i skyggen af herrerne: Mette Stub vandt suverænt gruppe D1 med syv minutter ned til nr. to. I gruppe D2 vandt Elin Kracht med fire minutter foran Camilla Rath Nielsen, hvorefter der var 48 minutter ned til nr. tre. I gruppe D3 tog Susan Stub point for en fjerdeplads, mens vi desværre hverken havde nogen D65- eller D70-løbere i gruppe D4 og D5. I gruppe D7 vandt Line Stub solidt foran Nikita Bang, der igen havde tre minutter ned til nr. tre.
I gruppe D8 blev Joo Carstens nr. 2 og Anni Lind nr. 3, mens Listbeth Haals vandt gruppe D9. Samlet set en rigtig flot indsats fra Orienteringsafdelingens løbere, der sikrede os sejren i nedrykningsmatchen, og vi skal dermed fortsat løbe i 4. division i 2017. En nedrykning til 5. division havde næsten heller ikke været til at bære.

Tak for en flot indsats.

Rita Breum, PI-København og Kent Birk, Horsens PI

Af Michael Nilsson, Slagelse PI.
Fotos Jan Kofoed Nielsen, PI København

Torsdag morgen kørte en lille sort Toyota IQ med Peter Wihan bag rattet ind i min indkørsel. Vejret havde efter mange sommerlige dage taget en drejning hen mod det efterårsagtige med lidt småregn og blæst. Jeg havde netop fyldt termokruset med kaffe, og stod klar med taskerne. Det tog ikke lang tid, før kursen var sat mod Roskilde, hvor vi skulle spise morgenmad hos Jesper Kragh, som er min nærmeste konkurrent i orienteringssporten. Herefter skulle vi til Ganløse Ore og løbe Pokalløbet.

Jeg syntes faktisk, det var udmærket med lidt efterårsvejr, så kunne det jo være, at den værste underskov med meterhøje brændenælder og andet godt havde lagt sig en lille smule. Man kunne måske endda håbe, at skovflåterne så småt også var begyndt at gå i vinterdvale.

Klokken halv otte kørte vi på motorvejen, så vi var egentlig i god tid. Tidsplanen skred dog lidt, da vi ved hjælp af vores GPS kørte alt for langt ind ad Køge Bugt Motorvejen og ramte morgentrafikken. Vi nåede dog frem til morgenmaden, hvor også Ea fra København var ankommet. Efter morgenmaden kørte vi mod Lyngehallen. Fire mand høj i en Toyota IQ, så vi kom bestemt hinanden ved. Alle

Pokalløbet i Ganløse Ore

Banelægger Karsten Jørgensen (tv) og stævneleder Jørn Lind sender Peter Sørensen af sted.

var i højt humør. Den interne konkurrence var skarp. Jesper Kragh vandt i Revsø over undertegnede, og Ea havde i høj grad håneretten efter Bornholm, så jeg var opsat på revanche.

Som sædvanlig endte det med, at vi var lidt sent på den, så Jesper gik direkte i startboksen, og jeg havde start fire minutter efter ham - kampen kunne begynde. Starten gik, og jeg startede koncentreret ud. Jeg havde lagt en strategi for dagens løb. Hvor jeg tidligere havde lagt vægt på at løbe hurtigt og nok havde sjusket lidt med kortet, ville jeg denne gang koncentrere mig mere om kortet og mindre om at løbe hurtigt.

Jeg syntes selv, jeg lagde godt ud og fandt de første par poster indenfor rimelig tid. Post 4 drillede dog, og jeg havde svært ved at finde den. Til sidst løb jeg ud på en nærliggende sti, hvor en grøft skulle passere stien og føre mig i retning af posten. Det lykkedes, og jeg fandt endelig posten. Det havde taget 7 minutter og 37 sekunder at nå fra post tre til fire, og tankerne begyndte at kredse om, hvor langt fremme Jesper Kragh lå, og om Ea, som startede fire minutter efter mig, ville nå op til mig. Jeg slog tankerne bort og koncentrerede mig endnu engang om kortet. Post 5 blev fundet uden de store problemer, men post 6 kunne jeg heller ikke lige finde. Jeg løb igen ud på en sti, og forsøgte at pejle mig ind på, hvor post 6 skulle befinde sig. Pludselig dukkede Jesper Kragh op. Han havde åbenbart de samme problemer som mig med posten, og jeg var jo så 4 minutter foran ham. Vi er dog ikke større konkurrenter, end vi kan samarbejde om at finde de svære poster, og ved fælles hjælp lykkedes det os at finde frem til posten. Jeg havde brugt 8 minutter og 52 sekunder fra post 5 til post 6.

Vi valgte forskellige ruter til post 7, men nåede samtidig frem til denne. Vi talte ikke meget til hinanden nu, konkurrencen var skarp, og vi vidste begge, at det mindste fejltrin fra nu af kunne koste os den interne sejr. Fra post 7 til post 8 valgte vi igen forskellige ruter, og resten af løbet så vi ikke mere til hinanden.

Selvom jeg jo havde smidt nogle minutter, vidste jeg dog, at jeg ikke var den eneste, der havde haft problemer, så jeg valgte at tage det roligt og koncentrerede mig igen om kortet. Jeg ville ikke tage unødige chancer og valgte at løbe sikkert. Jeg løb efter gode pejlemærker i terrænet, og så vidt muligt bevæ-

Artiklens forfatter, Michael Nilsson

Denne dag vandt jeg dog den interne konkurrence og blev samlet nummer fire, så jeg var rigtig godt tilfreds. Det gode ved vores interne konkurrence er jo netop, at vi skiftes til at vinde, og derved er konkurrencen altid skarp. Selvfølgelig vil vi også gerne vinde i den samlede stilling på bane 3, men vi må sande, at der er en del meget skarpe rutinerede orienteringsløbere på banen, som er lidt foran os på orienteringsevner. Vi arbejder dog hårdt på sagen og håber, at vi pludselig kan blande os i medaljestriden og ikke bare håbe på at vinde lodtrækningsvinen.

gede jeg mig ad stierne, også selvom det nogle gange var en lille omvej. Jeg forsøgte hele tiden at have føling med kortet og gjorde en dyd ud af hele tiden at vide, hvor præcis på kortet jeg befandt mig. Jeg tog mig tid til at kigge ordentligt på kortet, hvor jeg tidligere nok ikke har været så grundig med dette.

Skovens veludviklede stisystem bekom mig vel, da det ofte var muligt at finde tilbage til en sti, hvis jeg ikke lige kunne finde en post. Stisystemet gjorde det muligt rimelig hurtigt at finde ud af præcis, hvor jeg var, og således kunne jeg begynde at søge mod posten på ny. Jeg har ofte mistet mange minutter på en post, hvis jeg ikke har kunnet finde en landkending ude i terrænet ved posten, og derfor begyndt at søge ustruktureret i området. Nogle gange går det godt, men ligeså tit kommer man væk fra området, selvom posten er tæt på.

Jacob Furu, PI-København med GoPro-kamera på hovedet

Jeg syntes egentlig, at resten af løbet gik godt uden de store problemer. Det krævede dog fuld koncentration om alle posterne. Da jeg kom i mål, så jeg hverken Jesper Kragh eller Ea, og det tegnede jo godt. Jeg var træt, men tilfreds og følte, at løbet var gået bedre end de to sidste løb, hvor jeg virkelig kæmpede med mange af posterne (læs: stort set alle), og endte blandt de absolut sidste på bane 3.

Denne lille historie skrives dagen efter pokalløbet, og jeg ser allerede frem til det kommende løb, som er Teglstrupløbet, hvor næste kapitel skal skrives i den interne konkurrence. Her vil vi endnu engang ligeledes forsøge at krydse klinger med de mere etablerede kræfter og måske endda komme så tilpas højt op i den samlede placering, så vi kan komme på podiet. Vi vil i hvert fald gøre vores for, at det skal lykkes.

Se resultater og optagelser fra Pokalløbet på:
piorientering.dk/loeb-og-begivenheder-2016/pokalloebet-2016

Augustløb i PI Motion

Af Mikael Bork

Tirsdag den 16. august var en lille sluttet flok mødt op til PI Motions første testløb efter sommerferien.

= Lodtrækningspræmier fra Motionsafdelingens sponsor:

Sportigan, Vesterbrogade 54, 1620 København V.

DELTAGERNE GENNEMFØRTE SOM FØLGENDE

5,5 km – 1 point	1) Jeppe Schrøder	40 år	Politigården	20.50 min.
	2) Svend Jespersen	77 år	City	37.50 min.
	3) Søren Østergaard (gik)	63 år	Vestegnen	43.45 min.
10 km – 3 point	1) Jesper Mortensen	44 år	Politigården	43.58 min.
	2) Jan Kofoed Nielsen	53 år	Bellahøj	57.10 min.
	3) Frank Benjamin Jensen	58 år	Politigården	59.35 min.

STATIONSTURNERINGEN

		Aug.	Point I alt
1)	Politigården	7 point	41 point
2)	Bellahøj	3 point	11 point
3)	Politiskolen	0 point	8 point
4)	Lufthavnen	0 point	7 point
5)	Vestegnen	1 point	7 point
6)	Kbh. Færdsel & Trafik	0 point	1 point
7)	City	1 poin	1 point
8)	Rigspolitiet	0 point	0 point
9)	Amager	0 point	0 point
10)	Midt/Vest Sjælland	0 point	0 point
11)	Nordsjælland	0 point	0 point
12)	Jylland	0 point	0 point
13)	Civile (uden for konkurrence)	7 point	21 point

Sommersæsonen er slut og vintersæsonen startet

Af Brian Lüthje
Fotos Ivar B. Christensen og Jan Kofoed Nielsen

Så er sommersæsonen 2016 ved at køre på sidste vers, og vi er nu i gang med at gøre klar til vinter- og næste sommersæson.

Vi har i løbet af sæsonen fået godt 20 % flere medlemmer, hvilket vi er meget glade for. Der er blevet uddannet medlemmer i både sejlads i Frida, ligesom vi har fået udstedt 16 duelighedsbeviser inkl. praktisk sejlads. Vores instruktør Steen Mikkelsen har fået frigivet rigtig mange kajakroere, der nu på egen hånd kan begive sig ud på det store hav. I sidste halvdel af sæsonen har Henrik M. Jacobsen været tovholder for faste onsdagssejladser. Alt i alt har det været en god sæson for klubben.

Sæsonens eneste minus er, at vores instruktør igennem mange år, Jørgen Lehd, har valgt at stoppe sit virke med udgangen af denne sæson. Jørgen har været med fra klubbens start og har ydet en formidabel indsats, herunder som bestyrelsesmedlem, formand og ikke mindst som instruktør og bådsmand for Frida. Jørgen har valgt helt at hellige sig pensionisttilværelsen med de goder denne giver, men har dog truet med at starte op i kajak, hvilket Steen er advaret om. TAK for din store indsats og seriøsitet for klubben.

Nu startet vintersæsonen, og Frida skal afrigges og på land her i slutningen af oktober/først i november, afhængig af vejret, og inden havnen lukker for vandet.

Kajakkerne bliver ikke pakket ned og kan fortsat benyttes i vintersæsonen for de mindre kuldskære. Vi har fået en ny kajak således, at vi nu er oppe på 10 stk.

Sejlsports- og Kajakafdelingen . . .

Skoletræning i Øresund

Nanja og Martin klar til praktisk prøve

Brian ved det nye jordstykke

Igen i år starter vi et hold med henblik på duelighedsbevis. Vi er gået i samarbejde vedr. den teoretiske del med Søværnet og SAS sejlklub. Undervisningen kommer til at foregå på Holmen på Christianshavn, og igen er det PI's medlem, Michael Bager, der forestår undervisningen, dog med medhjælpere, da der er stor rift om beviset. PI's Sejlsports- og Kajakafdeling stiller alene med 20 m/k'ere. Den praktiske del for vores egne medlemmer kommer til at foregå i klubbens RIB, med egne instruktører og censor fra søfartsstyrelsen.

Som følge af vores store tilgang af nye medlemmer og nødvendigheden af mere udstyr har vi her i sommer ansøgt Taarnby Kommune om udvidelse af vores grund på Havnen i Kastrup. Afgørelsen faldt den 5. oktober 2016 og faldt ud til vores fordel således, at vi nu har fordoblet vores areal på havnen. Dette indebærer selvfølgelig, at vi skal til at indrette det ekstra stykke, så vi kan få alt bag lås og slå. Der skal sættes hegn op med stor skydelåge, og der skal lægges fliser på det nye stykke. Derudover skal det "gamle" stakit tages ned. Medlemmerne kommer selv til at forstå arbejdet her i vinter.

Efter flere forespørgsler vil der blive opstillet en mindre sauna, som er doneret af et medlem, P. From, som også allerede har afleveret den i klubben. I skrivende stund skal den blot sættes op, så vores vinterroere og vinterbadere kan få varmen igen.

10

POLITI
POLITI

Klubmesterskaber i skydning

Af Kim Wallbridge • Fotos Kjeld Askvang

Søndag den 18. september og 2. oktober 2016 afholdte PI-Københavns Skytteafdeling klubmesterskab/ hyggeskydning for klubbens medlemmer. Disciplinerne var lidt af de klassiske krydret med DSF-tjenestepistol og falling targets. Denne gang var der mange nye skytter, der mødte frem, ligesom mange af de "gamle" faste skytter var til stede. Vi startede dagene med gratis morgenmad og opstilling af banerne, hvorefter vi påbegyndte dagenes mange skydninger. På foreningens vegne vil jeg gerne takke de mange frivillige, som hjalp til med alt det praktiske. Præmierne i år var igen sponsoreret af Zig Natur APS ved direktør Anders Graven. I samme firma sidder Keld Fristrup, der er tidligere kollega og altid har bakket op om skytteforeningen og tak til jer for støtten.

FØRSTE- OG ANDEN PLADSERNE

DGI-finpistol med enhåndsfatning	Jon Andersen 261 point – Søren Smith Rasmussen 258 point.
DGI-finpistol med tohåndsfatning	Flemming Harder 259 point – Keld Askvang 227 point.
DGI-grovpistol med enhåndsfatning	Jon Andersen 240 point (eneste deltager).
DGI-grovpistol med tohåndsfatning	John Cramer 272 point – Morten Juul Andersen 250 point.
DSF-tjenestepistol "politi"	John Cramer 572 point – Søren Vagn Rasmussen 552 point.
DSF-tjenestepistol "fri"	Søren Vagn Rasmussen 578 point – John Cramer 576 point.
Falling Target "politi"	Søren Vagn Rasmussen 4,40 sek. – Henrik Jørgensen 5,06 sek.
Falling Target "fri"	Søren Vagn Rasmussen 4,29 sek. – Morten Juul Andersen 4,30 sek.

(Fin- og grovpistol programmerne blev skåret til, hvis nogen skulle undre sig over antal point).

POST DANMARK

PP

MAGASINPOST SMP
ID-NR. 42554

Al henvendelse til: **Dansk Politidrætsforbund** Politigården, stuen, fag 29, 1567 København V